

informacje
polityczno-
gospodarcze

A circular purple ink stamp from the National Archives and Records Administration. The text "NATIONAL ARCHIVES AND RECORDS ADMINISTRATION" is curved along the top inner edge, and "COLLEGE PARK, MARYLAND" is curved along the bottom inner edge. In the center, the date "SEP 07 1964" is stamped in a bold, sans-serif font.

No. 17 (20) 1951

Tylko do użytku służbowego

S P I S R Z E C Z Y

/ważniejsze informacje/

I. POLITYKA GOSPODARCZA

		str.
Związek Radziecki	Poteżny rozwój sił produkcyjnych	1
Chińska Republika Ludowa	Obroty handlowe w roku 1950 przez port Tientsin.....	6
Czechosłowacja	Wykonanie planu w I półroczu 1951 r.....	9
Niemiecka Republika Demokr.	Rozwój handlu ze Związkiem Radzieckim i krajami de- mokracji ludowej.....	11
Rumunia	Nowa lista central handlu zagranicznego.....	13
Węgry	Nowa metoda usprawnienia eksportu.....	15
Austria	Przenikanie kapitałów zachodnio-niemieckich do przemysłu	17
Dania	Handel zagraniczny w marcu, kwietniu i za 4 m-ce 1951 r.	18
Francja	Handel zagraniczny w I półroczu 1951 r.....	20
Jugosławia	Masy pracujące w okowach nędzy i kapitalizmu.....	23
Niemcy Zachodnie	Przemysłowcy Niemiec Zachodnich żądają rozszerzenia han- dlu z Wschodnią Europą i Chinami.....	24
Wielka Brytania	Wzrost deficytu bilansu handlowego w czerwcu.....	27
Argentyna	Napiływ obcych kapitałów	34
Egipt	Handel zagraniczny w okresie styczeń-kwiecień br.....	35
Indonezja	Program inwestycyjny	37
Izrael	Amerykanie poszukują nafty.....	37
Japonia	Plan handlu zagranicznego na rok 1951/52.....	37
Kanada	Handel zagraniczny w maju 1951 r.....	39
Liban	Żądanie upaństwowienia towarzystw zagranicznych.....	40
Stany Zjednoczone	Wskaźnik cen hurtowych w maju 1951 roku	43

II. UMOWY HANDLOWE I PIATNICZE..... 45

III. REGLAMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH 53

IV. C I A 59

Z a ł a c z n i k

Remilitaryzacja gospodarki Niemiec Zachodnich

Kraje obozu pokoju

ZWIAZEK RADZIECKI

Potężny rozwój sił produkcyjnych

W latach powojennych nastąpił w Związku Radzieckim dalszy ogromny rozwój sił produkcyjnych. Gospodarka radziecka rozwijająca się na fundamencie rozszerzonej reprodukcji socjalistycznej, idzie drogą nieustannego potężnego wzrostu. Trwały i szybki rozwój sił produkcyjnych jest prawem socjalistycznej gospodarki.

W przeciwieństwie do tego, kapitalistyczna gospodarka nieustannie zbliża się do katastrofy przez stale pogłębiające się kryzysy, z której szuka wyjścia rozpętywaniem wojen zaczepnych jak to ma miejsce np. dziś w Korei.

O potężnym rozwoju sił produkcyjnych w ZSRR, o niezmierniej wyższości gospodarki socjalistycznej świadczą liczby obrazujące wzrost produkcji przemysłowej w Związku Radzieckim

R p k	Wskaźnik w stosunku do roku poprzedniego	Wskaźnik w stosunku do roku 1940
1946	120	-
1947	122	-
1948	127	118
1949	120	141
1950	123	173

Jak widać z powyższego zestawienia przemysł ZSRR przekroczył poziom produkcji z r. 1940 o 73%. Poziom z r. 1929 został przekroczony ponad dziesięciokrotnie. W tych wielkich wielkich osiągnięciach przejawia się niezmierna siła narodu radzieckiego, uwolnionego od wyzysku a budującego dziś pod kierownictwem J. Stalina i Partii z wielkim entuzjazmem ustrój komunistyczny.

Przemysł leningradzki w I półroczu 1951 r.

Przemysł leningradzki wykonał z nadwyżką plan pierwszego półrocza r.b. Wiele przedsiębiorstw, instytutów naukowych i biur projektowych Leningradu wykonuje zamówienia dla wielkich budowli komunizmu. W wyniku współzawodnictwa założona fabryka im. Stalina wykonała przedterminowo pierwszą turbinę dla Cymlańskiej Elektrowni Wodnej. Fabryka "Elektrosiła" wysłała również przedterminowo na teren tej budowli pierwszy hydrogenerator.

Twórczą współpracą między leningradzkimi instytucjami naukowymi i przedsiębiorstwami stale się zacieśnia. Na terenie przedsiębiorstw leningradzkich, w skład mieszanych brygad racjonalizatorskich wchodzi 33.000 robotników, 14.000 inżynierów, 4.500 pracowników instytutów naukowo-badawczych i około 1.000 uczonych.

Nowe sukcesy rolnictwa radzieckiego

Ogłoszone niedawno wyniki wykonania planu gospodarki narodowej ZSRR w II kwartale 1951 r. świadczą między innymi o poważnych sukcesach pracowników socjalistycznego rolnictwa.

W roku bieżącym kółchozy, stacje maszynowo-traktorowe i sowchozy sprawniej i szybciej, niż w r. 1950 oraz z nadwyżką przeprowadziły siew zbóż jarych. Jak wynika ze wstępnych obliczeń, obszar zasiewów upraw rolniczych zwiększył się w r. 1951 w porównaniu z rokiem ubiegłym o 6 mln. ha, w tym obszar zasiewów pszenicy - o przeszło 4 mln. ha, zasiewów bawełny prawie o 400 tys. ha. Zwiększył się także obszar zasiewów upraw technicznych, traw wieloletnich i jednoletnich oraz okopowizn paszowych.

Na polach kraju radzieckiego kończy się obecnie sprzęt pługów. Prasa radziecka zamieściła dokładne wiadomości, świadczące o pomyślnym przebiegu akcji żniwnej i wykonaniu planów dostaw zboża. Ważne rejony zbożowe ZSRR - Kubań, Kraj Stawropolski, Krym, obwody: nikołajewski, dnipro-pietrowski, izmailski, groźnieński, Republika Mołdawska - na długo przed ustalonym terminem dostarczyły państwu wiele milionów pudów zboża więcej, niż w r. ub. i całkowicie zaopatrzyły się w nasiona siewne.

Rząd radziecki obficie wyposażył sowchozy, stacje maszynowo traktorowe i kółchozy w nowoczesną technikę. Potężny tabor techniczny, jakim dysponują sowchozy i stacje maszynowo-traktorowe, gruntownie zmienił charakter pracy w polu. Przeważającą część prac wykonuje się obecnie przy pomocy kombajnów, skomplikowanych młockarni i szeregu innych

3
maszyn. Wystarczy powiedzieć, że w głównych okręgach zbożowych Północnego Kaukazu, Krymu, Zachodniej Syberii, rejonów nadwołżańskich kombajny dokonują sprzętu ponad 80% zasiewów zbóż.

W roku bieżącym na terenie całego kraju radzieckiego rozwinęło się współzawodnictwo kombajnerów, maszynistów młockarni i szoferów o maksymalne wykorzystanie maszyn, o przeprowadzenie sprzętu zboża możliwie jak najszybciej i bez strat.

Przy pomocy agregatu, składającego się z dwóch połączonych kombajnów "Staliniec-6" skoszono w ciągu 12 dni roboczych 600 ha upraw zbożowych i wyłóciono ponad 13.000 q ziarna.

Możnaby przytoczyć tysiące podobnych przykładów. Świadczą one o podniesieniu się kwalifikacji kadr mechanizatorów, o dążeniu kołchoźników i innych pracowników gospodarki rolnej ZSRR do jak najsprawniejszego wykonania sprzętu zbóż i terminowego wykonania zobowiązań wobec państwa.

Wyrazem twórczej inicjatywy uczestników współzawodnictwa jest potokowy system sprzętu zboża, uznany przez uczonych radzieckich za nową kartę w historii mechanizacji socjalistycznej gospodarki rolnej. Inicjatorami systemu potokowego są pracownicy rolni Kubania. System ten polega na tym, że poszczególne operacje - sprzęt, przewóz zboża na klepisko, ważenie, oczyszczenie, suszenie ziarna, przewóz ziarna do elewatorów, zbieranie i układanie słomy w stogi, oczyszczenie ściernisk, następują ściśle jedna po drugiej, bez jakichkolwiek przerw. Jedynie w kraju radzieckim, gdzie istnieje ustrój kołchozowy, gdzie produkcja rolna jest jak najbardziej zmechanizowana, możliwa jest tego rodzaju kompleksowa mechanizacja, skracająca okres sprzętu i likwidująca straty w ziarnie.

Nowe urządzenia dla polepszenia warunków pracy

Leningradzki Urząd naukowo-doswiadczalny ochrony pracy opracował przeszło 1.000 różnych konstrukcji i urządzeń, które mają na celu polepszenie warunków pracy. W urzędzie tym opracowano projekt systemu tłumików, których celem jest tłumienie huku w warsztatach przemysłowych. Na zamówienie ministerstwa przemysłu węglowego ZSRR, opracowuje się obecnie projekt specjalnego tłumika dla silnych kombajnów węglowych. Wynaleziono również sposób ulżenia pracy palacza na statkach, obsługujących morza południowe. Przy szybkościowym skrawaniu metali wprowadzono urządzenia ochronne, chroniące tokarzy przed wiórkami metali, wylatującymi z wielką szybkością spod noży. Urząd Ochrony Pracy opracował również nowy system sztucznego oświetlenia dla prowadzenia prac budowlanych, dzięki któremu umożliwione zostanie prowadzenie prac nocnych przy betonowaniu ścian i montowaniu konstrukcji metalowych.

A L B A N I A

Przekroczenie planu przemysłowego na I półrocze1 9 5 1 roku

Albańska agencja telegraficzna donosi o pomyślnym wykonaniu przez przemysł albański planu na I półrocze br.

Przemysł skórzany wykonał plan w 116,88%, obuwiowy w 115,05%, gumowy w 112,11%, tytoniowy w 106,67%, cementowy w 110,87%, włókienniczy w 133,91%, obróbki drzewa w 105,72%.

Ogromnym bodźcem w podniesieniu wydajności pracy było zastosowanie procesów technologicznych, opartych na doświadczeniach radzieckich oraz wykorzystanie i rozpowszechnienie przodujących metod pracy stachanowców radzieckich.

Tegoroczne żniwa

W całej Albanii zakończyły się już żniwa. W bieżącym roku były one dokładnie przygotowane. Komitety albańskiej Partii Pracy, konferencje członków Partii i okręgowe prezydja rad narodowych szczegółowo przepracowały zarządzenie Rady Ministrów i Komitetu Centralnego Partii Pracy w sprawie akcji żniwnej i magazynowania produktów rolnych. Na wsi utworzono m.in. liczne grupy rolników, celem niesienia kolektywnej pomocy w czasie żniw.

Wielką pomocą w akcji żniwnej służyły państwowe ośrodki maszynowe, które w bieżącym roku zebrały zboże z 30% obsianej powierzchni, t.j. przeszło 4 razy więcej niż w roku ubiegłym. Ośrodki te wymlócą w bieżącym roku o 113.723 centnarów zbóż więcej niż w ubiegłym roku. Wielkie znaczenie w pomyślnym przeprowadzeniu żniw miała pomoc Związku Radzieckiego. Wyjazd w pole kombajnów radzieckich przyjęły albańskie masy pracujące z wielkim entuzjazmem i wyraziły swą wdzięczność za braterską pomoc narodowi radzieckiemu, Partii Bolszewickiej i jej wodzowi - Stalinowi.

Wykonanie półrocznego planu budownictwa

Jak donosi albańska agencja telegraficzna w Ministerstwie Budownictwa Albańskiej Republiki Ludowej odbyła się konferencja, na której Minister Budownictwa Rapo Derwiszi wygłosił referat o wykonaniu planu robót budowlanych na I półrocze br. Wskazał on, że półroczny plan budownictwa wykonany został w 100,07%. Płace pracownicze wzrosły o 43%, a wydajność pracy wzrosła przeciętnie o 23% w porównaniu z pierwszą połową r.1950. Ważnym czynnikiem,

sprzyjającym osiągnięciu tych wyników, stało się zastosowanie radzieckich metod pracy.

Osiągnięcia produkcyjne

Zespoły albańskich przedsiębiorstw pomyślnie wykonują plany produkcyjne.

Na budowie kombinatu włókienniczego im. Stalina robotnicy wykonali swoje zobowiązania budowy oddziału przedziałniczego 45 dni przed terminem. Zbliży się ku końcowi budowa farbiarni, domów mieszkalnych, szkoły i innych obiektów.

Na budowie oczyszczalni bawełny w Fieri ponad 90% robotników wykonuje swoje normy średnio w 115%. Osiągają to dzięki zastosowaniu radzieckich metod pracy a w szczególności metody Kulikowa szybkościowego układania cegieł.

Robotnicy państwowej fabryki cementu w m. Szkodër wykonali plan I półrocza na 16 dni przed terminem. Oszczędzając materiały i zwiększając wydajność pracy, robotnicy zaoszczędzili dla państwa miliony lek. Fabryka osiągnęła obniżenie kosztów własnych produkcji o 23,5%.

Fabryka obuwia w Tiranie znalazła się w szeregu przedsiębiorstw przodujących. Oddział kroju np. wykonuje już plan IV kwartału.

B U Ł G A R I A

Sukcesy w dziedzinie produkcji

Walcząc o terminowe wykonanie planu Dymitrowskiej Pięciolatki robotnicy bułgarscy osiągnęli w ubiegłym półroczu nowe, znakomite sukcesy produkcyjne.

Górnicy bułgarscy wykonali swój plan półroczny w 101,2%. Wypełniając wzięte zobowiązania, dali oni ponad plan dziesiątki tysięcy ton wysokowartościowego węgla na użytek przemysłu, transportu i nowego budownictwa. Szczególnie dobre wyniki osiągnął kolektyw kopalni "Bodow Doł" który wykonał swój plan półroczny już 9 czerwca. Kolektyw kopalni "Twierdica" wykonał plan w 110%. Jeszcze lepsze sukcesy wytwórcze osiągnęli w I półroczu b.r. robotnicy kopalni rudy wykonując plan w przeszło 115%. Kolektyw kopalni rudy im. Wasyla Kołarowa, wykonał półroczny plan wydobywania w 144%.

Inna wielka krajowa kopalnia rudy "Elisejna" wykonała plan w 120%.

W szybkim tempie rozwija się w Bułgarii przemysł chemiczny, który staje się jedną z przodujących gałęzi przemysłu w gospodarce narodowej. Półroczny plan przemysłu chemicznego wykonano w 102,7%. 19 przedsiębiorstw chemicznych osiągnęło przedterminowo swe cele wytwórcze.

W okresie ubiegłych 6 miesięcy również przemysł włókienniczy osiągnął poważne sukcesy wykonując plan w ponad 103%. Około 40 przedsiębiorstw włókienniczych dało ponad plan setki tysięcy metrów tkanin dobrej jakości.

Również wiele innych gałęzi przemysłu bułgarskiego jak przemysł papierniczy, obróbki metali i inne osiągnęły w I półroczu b.dobre wyniki.

Uruchomienie sofijskiej elektrowni

im. J. Stalina

Bułgarskie masy pracujące odniosły nowe wspaniałe zwycięstwo. 14 lipca oddana została do użytku jedna z największych elektrowni w kraju - sofijska elektrownia im. J.Stalina.

Moc elektrowni J.Stalina wynosi 24.000 kilowatów. Elektrownia ta może całkowicie zaopatrzyć Sofię w energię elektryczną.

Zalesianie kraju

W Bułgarii zalesiono w roku bieżącym obszar 32.000 ha. Zasadzono 95 mln. drzewek iglastych i liściastych.

CH I Ń S K A R E P U B L I K A L U D O W A

Obroty handlowe w r.1950 przez port Tientsin

Rok 1950 stał się rokiem niesłyszanego rozwoju chińskich obrotów handlowych przez port Tientsin. Polityka popierania eksportu i stworzenie pomyślnych warunków w rozmaitych dziedzinach gospodarki Chin - zwiększenie obrotów towarowych pomiędzy miastem i wsią, stabilizacja cen, okazywanie przedsiębiorstwom pomocy przy udzielaniu pożyczek przez banki itd. - przyczyniły się do dalszego zwiększenia eksportu.

Struktura eksportu chińskiego w r.1950 przez port Tientsin była następująca /w %/:

Szotecina	22.6
Orzeszki ziemne	18.9
Artykuły jajożarskie	11,2
Olej tungowy	7,7
Wełna	6.2
Węgiel	5,2
Siersć kozia	4,6
Dywany	3,7
Bób	3.6
Sezam	3.1
Inne towary	13,2

Głównymi pozycjami importu w r.1950 były surowce przemysłowe i sprzęt. W roku ubiegłym wwieziono przez port Tientsin /w %/:

Guma i wyroby gumowe	15.2
Stal w arkuszach	12.8
Worki /konopne/	9.1
Drut mosiężny	5.5
Stal niklowana i żelazo cynkowane	5,2
Samoloty, statki i ich części zapasowe	3.6
Sprzęt przemysłowy i części	3.6
Surówka	3,4
Artykuły chemiczne	2,9
Oleje smarowe	2,4
Inne towary	36,3

W r.1950 zwiększyły się znacznie obroty towarowe Chin z ZSRR i krajami demokracji ludowej. Udział tych państw w ogólnym obrocie towarowym handlu zagranicznego Chin przez port Tientsin wyniósł w r.ub. 11,5% w porównaniu z 0,3% w roku 1949.

Osiągnięcia produkcyjne

W całych Chinach rozwinęła się na szeroką skalę uporczywa walka o wykonanie i przekroczenie planu produkcyjnego. Masy pracujące różnych działów produkcji biorą masowy udział we współzawodnictwie o zwiększenie produkcji o podniesienie jakości i o snízenie kosztów produkcji. We współzawodnictwie o przekroczenie norm w towarowym transporcie kolejowym dopomaga im wydatnie stosowanie metody radzieckiego inżyniera Kowalewa. W państwowych kopalniach FIN-FINSKICH górnicy spowodowali znaczne obniżenie kosztów

produkcji. Osiągnięto również pomyślne wyniki w cukrowniach. W okresie od listopada 1950 do marca 1951 r., cukrownie "Tunguan" i "Szunton" przekroczyły plan produkcji cukru z trzeciny cukrowej o 10%. Ilość cukru wyprodukowanego w cukrowni "Tunguan" zwiększyła się w porównaniu do roku 1950 od 50-65%, a w cukrowni "Szunton" o 70-75%.

Gospodarcza stabilizacja kraju

Stabilizacja i rozwój gospodarki chińskiej przebiegają na ogół pomyślnie. Najlepszym tego wskaźnikiem jest stały wzrost wartości pieniądza chińskiego i obniżka cen na rynku wewnętrznym. O szybkiej stabilizacji pieniądza świadczy choćby i to, że w samym tylko roku 1950 kurs dolara hongkongskiego obniżył się o 40%, a amerykańskiego o 45% w stosunku do juana. Wskaźnik cen w handlu detalicznym, zwłaszcza cen artykułów pierwszej potrzeby, znacznie się obniżył. Np. w porównaniu z ubiegłym rokiem w Pekinie ceny chleba obniżyły się o 2%, w Szanghaju ceny tłuszczów obniżyły się o 7%, a cukru o 35%. W okręgach, które zostały oswobodzone wcześniej, rząd obniżył w znacznym stopniu ceny cukru, mięsa, tłuszczów i innych produktów. W Kantonie ceny ryżu są dwa razy niższe od cen w Hong-Kongu. Ceny tłuszczów, owoców, mięsa, jaj, mydła, opału i innych towarów ulegają dalszej stałej obniżce i są obecnie o wiele niższe od cen w Hong-Kongu.

Ujednolicenie waluty

Państwowa rada administracyjna wprowadziła "juan" jako jednostkę pieniężną w północno-wschodnich Chinach i w autonomicznym okręgu wewnętrznej Mongolii, gdzie dotychczas w obiegu znajdowała się waluta miejscowa. Jednocześnie przeprowadzono ujednolicenie urzędów finansowych w północno-wschodnich Chinach, co wywarło dobroczynny wpływ na gospodarkę tego ogromnego okręgu przemysłowego. Po zaprowadzeniu jednolitej waluty ceny na rynkach ustabilizowały się, zwiększyła się produkcja i zaufanie szerokich mas ludowych do pieniądza państwowego. Dalszym następstwem reformy walutowej było zwiększenie wymiany towarowej pomiędzy północno-wschodnimi Chinami a pozostałymi okręgami Chin.

Postępy reformy rolnej w Chinach

Gazeta "Guanminżibao" donosi, że w czerwcu b.r. zakończona została reforma rolna w prowincji Henan. Bezrolni i małorolni chłopci, stanowiący 60% ludności prowincji, otrzymali 1.181.000 ha ziemi uprawnej.

Obszarnikom skonfiskowane poza tym 334.675 szt. bydła rogatego, 155,5 mln.kg. ziarna oraz inwentarz rolni czy. Wszystko to zostało przekazane chłopom, 7.930.000 robotników rolnych i biedaków mają obecnie zapewnione domy mieszkalne.

W czasie realizacji reformy 30-40% całej ludności wiejskiej prowincji przystąpiło do związków chłopskich. Gazeta "Czifanżibao" doniosła, że reforma rolna została przeprowadzona już w rejonach zamieszkałych przez prawie 100 mln. osób, co stanowi 81% całej ludności wiejskiej Wschodnich Chin. W pozostałych rejonach Chin Wschodnich reforma przeprowadzona zostanie całkowicie do końca bieżącego roku.

C Z E C H O S Ł O W A C J A

Wykonanie planu w I półroczu 1951r.

Czechosłowacki Państwowy Urząd Planowania opublikował komunikat o wykonaniu planu w przemyśle za miesiąc czerwiec 1951 roku.

Wykonał on naznaczone mu zadania produkcyjne w 101,9%. Przemysł ciężki wykonał go w 100,4%, lekki w 100%, a spożywczy w 101,4%. Produkcja przemysłowa wzrosła w porównaniu z produkcją w czerwcu roku ubiegłego o 14,3% przy czym w przemyśle ciężkim o 18,4%, w lekkim o 7,1%, a w przemyśle spożywczym o 10,4%. Od początku roku 1951 plan produkcji przemysłowej został wykonany w 101,3%, przy czym w przemyśle ciężkim w 100,7%, w lekkim w 102,6%, a w przemyśle spożywczym w 100,3%.

W poszczególnych gałęziach przemysłu ciężkiego i lekkiego plan został wykonany w następujący sposób:

Przemysł	Wykonanie planu w %	
	czerwiec 1951r.	od początku r.1951
-----	-----	-----
węglowy	96,9	98,6
wydobycie rudy i ropy	84,7	83,6
energetyczny	95,4	97,3
hutniczy	95,6	100,1
ciężki przemysł maszynowy	100,8	99,1
samochody i samoloty	109,8	104,6
precyzyjny przemysł maszynowy	101,8	104,1
ogółem przemysł maszynowy	105,6	105,2
materiałów budowlanych i		
ceramiki	99,4	99,3

szklarski	105,9	103,5
drzewny	100,3	97,3
papierniczy	102,8	102,2
tekstylny i odzieżowy	104,9	103,4
skórzany i gumowy	103,6	103,3

Uprzemysłowienie okręgu preszowskiego

Okręg preszowski we wschodniej Słowacji uprzemysławia się w szybkim tempie. Podczas gdy udział okręgu koszyckiego w uprzemysłowieniu Słowacji wynosi 17%, w okręgu preszowskim udział ten dotychczas wynosił jedynie 0,5% i był najniższym ze wszystkich okręgów Czechosłowacji. Obecnie podniósł się on czterokrotnie. Dawniej w okręgu tym znajdowało się jedynie kilka tartaków i jedna fabryka szkła, zaś w samym mieście Preszow tylko jeden zakład przemysłowo-metalowy i nieco większy od niego zakład przemysłu odzieżowego "Odiawa". Dzienniki słowackie z radością i entuzjazmem podkreślają obecnie fakt, że w okręgu preszowskim zakłady metalowe "Vihorlat", zatrudniające obecnie 1.500 robotników, zostały ukończone o 10 miesięcy przed terminem. Do dalszych nowouruchomionych przedsięwzięć należy kombinat drzewny Vranov - Hencovce i cementownia, przerabiająca miejscowe złoża kaolinowe.

Przesunięcie pracowników z administracji do produkcji

Rząd czechosłowacki uchwalił obniżenie stanu pracowników administracyjnych w sektorze państwowym i spółdzielczym oraz w urzędach do końca roku 1951 o 77.500 osób. Pracownicy ci będą przeniesieni do pracy przy produkcji.

M O N G O L S K A R E P U B L I K A L U D O W A

Wykonanie planu produkcji

W związku z trzydziestą rocznicą mongolskiej rewolucji ludowej, w całym kraju podsumowano wyniki produkcyjne przedsiębiorstw: kombinatu mięsnego im. Stalina, kombinatu przemysłowego im. Czoybałsana, zakładów przemysłowych, techniczno-samochodowych, jak również wielu innych przedsiębiorstw.

Ogółem przemysł wykonał plan półroczny w 104,5%. Spółdzielcze przedsiębiorstwa przemysłu chałupniczego

wykonały plan pierwszego półroczu w 107%.

Wielu hodowców indywidualnych, spółdzielnie produkcyjne i kolektywy licznych gospodarstw państwowych walczą o zwiększenie pogłowia bydła, osiągając nowe sukcesy w rozwoju hodowli.

N I E M I E C K A R E P U B L I K A D E M O K R A T Y C Z N A

Rozwój handlu ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej

V-Premier Rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Walter Ulbricht, w przemówieniu na III zjeździe Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec Niemieckiej Republiki Demokratycznej, podkreślił, że rozwój gospodarczy i wzmocnienie przyjaznych stosunków ze Związkiem Radzieckim i krajami obozu pokoju dopomogły do znacznego rozszerzenia handlu zagranicznego. Rozwijał się on w sposób następujący:

1947	-	100
1948	-	314
1949	-	645
1950	-	1360

Import ze Związku Radzieckiego w roku 1950 był dwa razy wyższy w porównaniu z rokiem 1948. Import artykułów spożywczych ze Związku Radzieckiego rozwijał się w następujący sposób /w tonach/:

	1948	1950
	-----	-----
zboża	140.000	500.000
tłuszcze	11.000	21.000
surowce tekstyl-		
ne	8.855	21.000

Wielkie znaczenie dla rozwoju gospodarczego NRD mają dostawy radzieckich wyrobów walcowanych, rud, koksu hutniczego, ropy i innych surowców oraz towarów.

Z początkiem maja b.r. Związek Radziecki dostarczył N.R.D. nowych 2.500 ton bawełny. Tym samym dostawy bawełny radzieckiej wyniosły od początku roku do 12.700 ton.

W końcu kwietnia przybyły z Chin Ludowych do NRD następujące towary: 50 ton sierści wielbłądziej, 200 ton konopi, 600 ton orzeszków oleistych i 1.100 ton wełny i konopi.

Lipskie Targi Jesienne 1951 r.

Ostatnie targi wiosenne odzwierciedliły wyniki pokojowej odbudowy w ramach planu 2-letniego, obecne targi jesienne pokażą początkowe sukcesy nowego wielkiego pięcioletniego planu gospodarki narodowej.

Do Lipska przybędą liczni goście i wystawcy z wielu krajów, w przeważającej części z ZSRR i państw Demokracji Ludowej. Targi Jesienne dadzą możliwość przedstawicielom wielu krajów przeprowadzenia rozmów celem realizacji istniejących już umów handlowych i stanowić będą bodziec do zawarcia nowych umów.

Ideą przewodnią ZSRR i krajów Demokracji Ludowej w stosunkach gospodarczych jest wzajemna pomoc przy odbudowie gospodarki narodowej. Targi Lipskie, jako pokaz potencjału wytwórczego niemieckiej gospodarki pokojowej, mają służyć tej przyjacielskiej współpracy i ją wzmocnić.

Nadchodzące Targi Lipskie będą jednak nie tylko wielkim przeglądem pokojowego rozwoju gospodarczego i poprawy bytu ludności pracującej w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Znaczenie ich leży równocześnie w tym, że poprzez granice stref okupacyjnych, mimo wszystkich ograniczeń i trudności stawianych przez zachodnie władze okupacyjne, liczni Niemcy ze wschodu i zachodu będą mogli się wzajemnie porozumieć.

Zarówno problem jedności Niemiec, zagadnienie pokojowego rozwoju ich gospodarki, walka przeciw remilitaryzacji i przeciw odbudowie przemysłu zbrojeniowego, jak również i sprawa obniżki stopy życiowej ludności pracującej Niemiec Zachodnich, będą równie ważnymi tematami rozmów, co i dyskusje na temat wzmocnienia niemieckiego handlu międzystrefowego, a przede wszystkim rozmowy na temat aktywizacji stosunków gospodarczych N.R.D. z ZSRR i krajami Demokracji Ludowej. Dzięki temu Targi Lipskie przyczynią się do walki o utrzymanie pokoju.

Tegoroczne Targi Lipskie odbędą się w okresie od 2-7.IX.1951r. i pokażą szeroki wachlarz dóbr użytkowych i konsumcyjnych z całych Niemiec i licznych krajów europejskich.

Reprezentowanych będzie mniej-więcej 6.000 wystawców..

R U M U N I A

Nowa lista central handlu zagranicznego

Podajemy do wiadomości listę rumuńskich central handlu zagranicznego uzupełnioną centralami, które utworzone zostały w ostatnim czasie:

Agroexport	Bukareszt, str. Decembre 5-7
Energimport	
/import aparatów radiowych i innych/	Bukareszt, Plata Rosetti 4
Exportlemn	Bukareszt, Strada M. Eminescu 10
Fructexport	Bukareszt, Bd. General Magheru 1
Chimimport	
/produkty chemiczne i farmaceutyczne/	Bukareszt, Strada Ion Ghica 3
Industrialimport	
/import maszyn i urządzeń dla przemysłu żelaznego i naftowego/	Bukareszt, Strada Gabriel Peri
Masiniimport	Bukareszt, Str. M. Eminescu 10
Metalimport	Bukareszt, str. Gabriel Peri 5
Petroleumexport	Bukareszt, strada Gabriel Peri 2
Prodeksport	Bukareszt, str. Ion Ghica 3
Românœexport	Bukareszt, Bld. General Magheru 1
Technoimport	Bukareszt, Plata Rosetti 4
Textilimport	
/urządzenia dla przemysłu tekstylnego/	Bukareszt, Bld. General Magheru 1

W trzecią rocznicę upaństwowienia wielkiego
przemysłu

Trzecią rocznicę przyjęcia przez Wielkie Zgromadzenie Narodowe historycznej ustawy o nacjonalizacji przedsiębiorstw przemysłowych i górniczych, banków, towarzystw ubezpieczeniowych i transportowych naród rumuński uczcił wielkimi osiągnięciami na polu politycznym i gospodarczym.

Do połowy roku 1948, t.j. do chwili przyjęcia ustawy o nacjonalizacji, rumuńskie przedsiębiorstwa przemysłowe wykazywały 5,6 mld. lej strat, a w ciągu 6 miesięcy po nacjonalizacji osiągnęły 2 mld. leji dochodu. W latach 1949-1950 produkcja przemysłowa wzrosła w porównaniu z r. 1948 - 2,5 razy t.j. więcej niż w okresie ostatniego ćwierć wieku kapitalistycznego systemu gospodarowania.

W ciągu ubiegłych 3-ich lat zbudowano dziesiątki wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, w tym dużą fabrykę cementu w m. Medaidia, fabrykę włókienniczą w m. Botosani, fabrykę papierniczo-celulozową we wsi Prundu-Bergeulni, kilka zmechanizowanych tartaków oraz zbudowano nowe i unowocześniono stare piece hutnicze i martenowskie.

W okresie tym zbudowano wielkie huty w miastach Targovista, Roman, Craiova, w budowie znajdują się największa w kraju fabryka "Elektroputere" w m. Craiova i zakłady wzbogacania rud. W niebywale szybkim tempie rozwija się przemysł naftowy, przodująca gałąź gospodarki narodowej. Podniósł się poziom wydobycia ropy naftowej, rozpoczęto eksploatację złóż naftowych w Mołdawie i w innych rejonach, wywiercono dziesiątki nowych szybów.

Na podstawie techniki radzieckiej i przy pomocy radzieckich specjalistów w okresie ostatnich 3-ich lat zaczęto w kraju tworzyć nowe rodzaje produkcji, niezbędne dla rozwoju gospodarki kraju. Usprawniono produkcję krajowych obrabiarek, kompresorów, generatorów, turbin, kombajnów, traktorów gąsienicowych, łożysk kulkowych, kilofów i innych artykułów importowanych poprzednio z zagranicy.

Dopiero po upaństwowieniu przemysłu możliwym stało się przystąpienie do budowy wielkich obiektów. Obecnie w szybkim tempie budowane są: kanał Dunaj - Morze Czarne, elektrownia wodna im. W.I. Lenina w Bicare, o mocy 240.000 kilowatów i kombinat poligraficzny w Bukareszcie, którego część oddana jest już nawet do użytku.

Zobowiązania górników rumuńskich

Robotnicy rumuńskiego przemysłu węglowego podjęli zobowiązanie dostarczenia w r.b. dodatkowych ponad 8 mln. ton węgla rocznie i zwiększenia wydajności pracy o 12%, w celu uczczenia Dnia Górnika obchodzonego w tym kraju po raz pierwszy.

V I E T N A M

Wyniki zbiorów

W bieżącym roku w prowincji Thainguyen w północnym Vietnamie zebrano dwa razy więcej ryżu niż w roku ubiegłym. Również zbiory kukurydzy, słodkich ziemniaków i tapioki były w bieżącym roku o wiele wyższe. Wysokie zbiory, osiągnięte obecnie są wynikiem ożywionej działalności rad narodowych i organizacji ludowych, które zaprowadziły ulepszone metody uprawy.

W E G R Y

Nowa metoda usprawnienia eksportu

Jednym z dowodów wzorowej współpracy pomiędzy towarzystwami eksportowymi krajów demokracji ludowej jest utworzenie specjalnych zespołów pracowniczych zorganizowanych na skutek apelu Towarzystwa Węgierskiego "Mogürt" pod adresem Czechosłowackiej Spółki Akcyjnej "Motokov". Oba te przedsiębiorstwa są eksporterami i importerami pojazdów mechanicznych. Celem zespołów będzie sprawne załatwianie wzajemnych zamówień, szybkie dostarczanie wyrobów i uproszczenie prac administracyjnych.

Zespoły spowodują szybsze wykonanie planu i zlikwidują możliwości opóźnień. Na skutek ich inicjatywy samochody czechosłowackie transportowane będą do Węgier w pozycji pionowej, co pozwoli na zaoszczędzenie poważnej ilości wagonów dla transportów ważniejszych produktów i surowców.

Wykonanie planu na II kwartał

Centralne biuro statystyczne Węgierskiej Republiki Ludowej opublikowało komunikat o wykonaniu planu na II kwartał r.1951. W II kwartale b.r. przemysł węgierski wyprodukował o 34,4% więcej niż w tym samym okresie r.1950. Podwyższony plan I półrocza r.1951 wykonany został przez przemysł w 100,5%. W II kwartale znacznie wzrosło wydobycie podstawowych surowców i produkcja przemysłu ciężkiego. W porównaniu z analogicznym okresem ub.r. wydobycie węgla wyniosło 122%, produkcja surowki i stali - 116,2%, aluminium i bauksytu - 217,3%, obrabiarek 180,7%, parowozów - 127,3%, samochodów ciężarowych - 194,5% itd. Znacznie powiększyła się produkcja przemysłu lekkiego - tkanin, odzieży gotowej i obuwia.

Przemysł budowlany wykonał plan II kwartału w 105,7%, a plan I półrocza - w 109%. Znacznie wzrósł poziom mechanizacji robót budowlanych.

W II kwartale rozpoczęto także sprzęt zboża. Zgodnie z danymi tymczasowymi państwo otrzyma w roku bieżącym o ca 6,6 mln.q zboża więcej niż w roku ubiegłym, a zbóż pastewnych o 1,7 mln.q więcej.

Przy końcu II kwartału ilość państwowych ośrodków maszynowych osiągnęła 368, a ilość traktorów znajdujących się w ich posiadaniu wzrosła w ciągu roku o 54,1%. Transport wykonał plan przewozów w II kwartale w 103,1%.

Obroty państwowego handlu hurtowego wzrosły w II kwartale o 21,3%, a ogólna wartość inwestycji w gospodarce narodowej wzrosła o 60% w porównaniu z tym samym okresem

roku ubiegłego.

Ilość osób zatrudnionych w przemyśle i budownictwie wzrosła w ciągu roku o 100.000 osób.

Przemysł maszyn górniczych

Na Węgrzech rozwija się na wielką skalę produkcja maszyn dla górnictwa. W tych dniach oddano do użytku pierwszy węgierski kombajn węglowy. Niedługo rozpocznie się produkcja seryjna wrębówek nowego typu.

Europejskie kraje kapitalistyczne

A U S T R I A

Przenikanie kapitałów zachodnio-niemieckich do przemysłu

Gazeta "Oesterreichische Volksstimme" pisze, że kapitał zachodnio-niemiecki przenika coraz głębiej do przemysłu austriackiego, a jego przedstawiciele zajmują kierownicze stanowiska w wielkich przedsiębiorstwach. Olbrzymia większość kierowników zakładów przemysłowych, produkujących nawozy azotowe w Linzu jest agentami zachodnio-niemieckiego kapitału monopolistycznego. Jeden z byłych dyrektorów koncernu "I.G. Farbenindustrie" Neuman, który niedawno otrzymał obywatelstwo austriackie, został mianowany dyrektorem technicznym tych zakładów.

Neuman otoczył się osobistościami, zajmującymi dawniej poważne stanowiska w administracji koncernu "I.G. Farbenindustrie". Utrzymuje on stały kontakt z kierownikami fabryk azotowych tego koncernu w Ludwigshafen /Niemcy Zachodnie/. Do tego celu wykorzystuje się byłego pułkownika armii hitlerowskiej Grillinbergera, który odbywa regularne podróże między Linzem a Ludwigshafen.

"Oesterreichische Volksstimme" zaznacza, że Neuman i jego aparat techniczny opracowuje na rozkaz Amerykanów plany budowy szeregu fabryk chemicznych w krajach paktu atlantyckiego. W tym celu stworzono specjalne biuro, znajdujące się w Szwajcarii.

B E L G I A

Handel zagraniczny w maju 1951 r.

Belgijskie obroty handlu zagranicznego w maju zmniejszyły się / w mln.fr.belg./ do 11.660 podczas gdy w kwietniu br. wynosiły one 12.517. Eksport w tym okresie spadł do 10.384 wobec 11.115, a import - do 11.076 w porównaniu z 11.402 w kwietniu. Deficyt bilansu handlowego Belgii wzrósł w maju do 492 w porównaniu z 287 w kwietniu i 243 w marcu 1951 r.

Najważniejszymi przedmiotami importu belgijskiego były w maju / w mln.fr.belg./ towary włókiennicze - 2.090, surowce pochodzenia mineralnego - 1.355, produkty pochodzenia roślinnego - 1.334, metale i wyroby metalowe - 1.077, maszyny i narzędzia - 919.

Eksport składał się głównie /w mln.fr.belg/: z metali i wyrobów metalowych - 3.866 z towarów włókienniczych - 2.578, z chemikaliów i towarów farmaceutycznych - 902, z maszyn i narzędzi - 571, z surowców pochodzenia mineralnego - 482 i ze środków transportowych - 352.

D A N I A

Handel zagraniczny w marcu, kwietniu i za 4 miesiącu r.1951.

Handel zagraniczny Danii w okresie pierwszych 4 miesięcy roku 1951 charakteryzują następujące dane /w mln.koron duńskich/:

	I m p o r t		E k s p o r t	
	1950	1951	1950	1951
Styczeń	488,1	578,1	344,6	467,6
Luty	449,0	506,6	303,0	460,8
Marzec	515,9	553,4	347,6	412,3
Kwiecień	416,7	684,0	319,8	489,7
Styczeń-Kwiecień	1.869,7	2.322,1	1.315,0	1.830,4

Deficyt duńskiego handlu zagranicznego po zmniejszeniu się z 110,5 mln.koron duńskich w styczniu do 45 mln.koron duńskich w lutym, wzrósł w marcu do 141,1 mln., a w kwietniu do 194,3 mln.koron duńskich. W ciągu pierwszych czterech miesięcy roku 1951 wyniósł on 491,7 mln.koron duńskich.

Sytuacja płatnicza Danii w stosunku do Europejskiej Unii Płatniczej uległa dalszemu pogorszeniu. Deficyt wzrósł w kwietniu i w ciągu maja o dalszych 50 mln. Tym samym duński limit został wyczerpany a nawet przekroczony.

Struktura duńskiego importu i eksportu w marcu, kwietniu i w okresie łącznych 4-miesięcy br. była następująca /w mln.koron duńskich/:

	I m p o r t		E k s p o r t	
	marzec-kwiecień	styczeń kwiecień	ma- kwiecień	styczeń kwiecień
Mięso i artykuły mięsne	0,8	1,1	6,4	100,6
Produkty mleczne jaj	-	-	-	106,2
Maszyzny oprócz elektrycz./	26,9	34,9	113,5	23,9
Środki transportowe	21,0	42,9	128,1	13,7
Cukier	1,2	0,9	9,7	10,7
Artykuły rybne	1,8	1,1	6,5	10,4
Metale nie- żelazne	54,0	64,3	227,0	6,6
				5,2
				26,2

Przędza i tkaniny	81,7	87,3	288,3	530	6,5	23,2
Surowce włókiennicze	32,3	41,2	137,9	1,0	2,2	6,4
Nawozy	44,7	34,5	100,4	3,7	2,9	12,3
Papier i tektura	13,0	20,6	68,0	0,7	1,3	3,7
Nasiona roślin ole- istych	39,7	15,4	96,7	0,2	0,2	3,2
Paliwo i materiały oświetleniowe	74,2	100,5	347,1	0,3	0,4	1,2
w tym:						
Wągiel, koks, brykiety	38,1	52,2	177,1	-	-	-
Benzyna	11,5	17,4	45,1	-	-	-
Pasza	27,3	48,7	136,9	0,1	0,3	0,9
Tytoń	17,3	4,2	36,6	0,3	0,3	0,8

Głównymi kontrahentami Danii byli /w mln.kor.duńskich/

	I m p o r t			E k s p o r t		
	marzec	kwie- cień	styczeń kwiecień	marzec	kwiecień	styczeń kwiecień
W. Brytania	174,6	184,5	671,3	138,2	185,6	721,7
Niemcy Zach.	66,4	80,5	259,9	64,8	30,9	264,0
Francja	34,2	43,0	155,3	127,6	51,2	193,2
Szwecja	35,4	56,8	169,9	36,5	36,9	119,1
Norwegia	14,0	24,6	76,1	14,6	13,3	61,8
Finlandia	10,3	14,3	55,5	12,0	20,1	56,8
Włochy	11,9	10,8	55,8	14,8	20,6	55,3
U.S.A.	41,6	78,7	207,4	-	11,6	45,7
Holandia	15,9	19,8	78,9	8,8	9,6	34,0
Belgia-Luk- semburg	19,6	34,1	90,2	8,9	8,0	32,5
Szwajcaria	8,2	12,6	36,9	8,2	5,6	26,4
Brazylia	12,2	15,6	42,4	5,4	6,3	24,3
Hiszpania	5,2	4,6	18,9	8,3	7,6	23,9
Austria	2,5	3,1	10,9	4,3	3,5	16,6
Argentyna	7,8	12,1	38,1	1,3	2,9	6,7

Z ogólnej sumy 491,7 mln. koron duńskich deficytu handlu zagranicznego Danii za styczeń-kwiecień roku 1951-161,7 mln. koron duńskich tj. około 33% przypada na U.S.A. Ujemne saldo bilansu handlowego Danii w stosunku do U.S.A. będzie przypuszczalnie zwiększać się, gdyż eksport duński do tego państwa stale maleje, zaś import wzrasta.

Nowojorski korespondent duńskiej gazety "Berlingske Tidende" oświadczył, że poseł Danii w Waszyngtonie Kaufman zgłosił formalny protest w Departamencie Stanu USA przeciw przyjętemu przez Senat i Izbę Reprezentantów projektowi ustawy o kontroli importu do Stanów Zjednoczonych, gdyż kontrola ta przyprawi o szkodę duński eksport sera i ma-
sła śmietankowego do USA.

FINLANDIA

Handel zagraniczny w maju i w I półroczu 1951 roku

Według danych Urzędu Celnego eksport Finlandii w maju roku 1951 wyniósł 16.272 mln. marek fin. w porównaniu ze sprawdzonym wskaźnikiem za kwiecień, wynoszącym 10.193, import zaś - 13.231 mln. marek fin. przy 11.283 mln. marek fin. w kwietniu. W okresie 5 miesięcy bieżącego roku wywóz Finlandii wynosił 49.675 mln.m.fin. a wwóz - 47.623 mln.m.fin. Eksport podstawowych towarów fińskich w maju br. w porównaniu z poprzednim miesiącem był następujący /w mln.marek fin/:

	<u>Kwiecień</u>	<u>Maj</u>
Materiały drzewne	2.403,3	4.734,7
Masa papierowa	4.419,3	5.848,3
Tektura i papier	2.602,9	3.883,5

Według danych tymczasowych eksport Finlandii w okresie I półroczu 1951 r. wyniósł 64.769 mln.m.fin., a import 62.478 mln.marek fin.

Powstanie dodatniego salda bilansu handlowego w sumie 1.291 mln. za okres pierwszych 6-ciu miesięcy br. tłumaczy się wysokimi cenami podstawowych towarów eksportowanych z Finlandii w związku ze zwiększeniem na nie popytu ze strony państw kapitalistycznych, tworzących zapasy strategiczne.

Jak donosi gazeta "Tiuekansan Sanomat" ceny importowe w Finlandii według danych ministerstwa finansów, wzrosły w okresie od grudnia 1949 r. do końca kwietnia 1951 r. przeciętnie o 46,5%, a eksportowe o 86,3%. Zwyżka cen poszczególnych towarów była jeszcze bardziej znaczną. Tak np. ceny niebielonej celulozy sulfatowej wzrosły o 245%, białej celulozy sulfatowej - o 185%, niebielonej celulozy sulfitowej - o 223%, masy drzewnej - o 145%, papieru gazetowego - o 68%. Gazeta zaznacza, że ta, zdawałoby się, korzystna dla gospodarki krajowej koniunktura nie sprzyja jednakże podniesieniu stopy życiowej pracujących. Wręcz przeciwnie, konsument zmuszony jest płacić wysokie ceny za towary importowane, podczas gdy zyski z eksportu zagarniają wyłącznie wielcy przemysłowcy.

FRANCJA

Handel zagraniczny w I półroczu 1951 r.

Charakterystyczną cechą francuskiego handlu zagranicznego w I półroczu 1951 roku było nieustanne wzrastanie importu, który w czerwcu osiągnął rekordowy poziom.

	<u>Handel z zagran.</u>		<u>Handel z koloniami</u>	
	import	eksport	import	eksport
miesięczna przeciętna w 1950 r.	66	57	23,3	32,2
<u>1951 rok</u>				
styczeń	83,4	70,8	21,3	34,7
luty	90,0	87,3	27,3	40,5
marzec	94,5	81,0	26,9	42,6
kwiecień	104,2	87,7	29,3	43,4
maj	111,9	76,3	28,1	38,6
czerwiec	117,7	85,2	33,1	43,9
I-VI 1951	602,1	488,5	166,2	249,0
I-VI 1950	409,0	299,4	138,4	180,5

Ogólna wartość francuskiego importu w czerwcu wyniosła 150,82 mlrd. fr.fr., a eksportu 134,15 mlrd.fr.fr., tym samym bilans handlowy w czerwcu zakończył się ujemnym saldem w wysokości 16,67 mlrd.fr.fr.

/Należy tu zaznaczyć, że wprowadzie handlu z krajami zamorskimi wykazał aktywa w sumie 15,84 mlrd.fr.fr., to jednak handel z krajami europejskimi wykazał pasywa w sumie 32,52 mlrd.fr.fr./.

Wartość importu w I półroczu 1951 r. wyniosła 768,31 /odpowiedni okres roku ubiegłego - 547,42/ mlrd.fr.fr. zaś eksportu 737,57 /479,92/ mlrd., tym samym bilans wykazał ujemne saldo w wysokości 30,74 mlrd.fr.fr., w porównaniu do 67,50 mlrd.fr.fr. w roku poprzednim / za pierwsze półrocze 1950 roku/. W komentarzach w związku ze wzrostem eksportu w ostatnich miesiącach prasa francuska z ubolewaniem podkreśla, że obejmuje ona głównie surowce, półfabrykaty i urządzenia inwestycyjne zmniejszając w ten sposób francuskie rezerwy surowcowe. Oprócz tego Francja wyeksportowała znaczną ilość artykułów spożywczych. Ogólna wartość powiększonego eksportu była w I półroczu 1951 roku - o 257,6 mlrd.fr. fr. większa niż w tym samym okresie roku ubiegłego. Biorąc pod uwagę, szalejącą we Francji inflację objaw ten jest szczególnie szkodliwy dla gospodarki.

Prasa podkreśla, że eksport towarów niezbędnych dla zaopatrzenia rynku wewnętrznego, których brak wywołuje ciągłe wahania cen wewnętrznych i wzrost kosztów utrzymania, został spowodowany przez czynniki rządowe. Jednocześnie Francja płaci wygórowane ceny za materiały konieczne do wykonania programu zbrojeniowego, wymuszonego na niej przez imperialistów amerykańskich.

Wskaźnik produkcji przemysłowej w maju 1951 r.

Jak donosi agencja "France Press" wskaźnik francuskiej produkcji przemysłowej bez budownictwa /1938 r.=100/ wynosił według danych tymczasowych w maju 1951 r. 141 w porównaniu z 140 w kwietniu.

Oo początku roku zmiany wskaźnika /bez budownictwa/ przedstawiały się następująco:

styczeń	- 137
luty	- 139
marzec	- 138
kwiecień	- 140
maj	- 141

Powiększenie się ilości bankructw w I kwart. 1951 r.

W ciągu I kwartału roku 1951 ogłoszono we Francji 1.379 bankructw w porównaniu z 1.161 w I kwartale 1950 roku i 1.339 w IV kwartale tegoż roku.

Poza tym w I kwartale 1951 roku zanotowano 495 wypadków likwidacji przedsiębiorstw na mocy wyroku sądowego w porównaniu z 476 w tym samym okresie roku 1950 i 471 w IV kwartale tegoż roku.

G R E C J A

Ogromny deficyt budżetu państwowego

Według doniesienia gazety "Wima", w związku z deficytem greckiego budżetu państwowego roku finansowym 1951/1952 wynoszącym 1.465 mld. amerykańska misja gospodarcza zażądała skreślenia wydatków przewidzianych na subsydia dla zarządów miejskich, jak również skreślenia kredytów przeznaczonych na odbudowę domów mieszkalnych zburzonych podczas wojny.

Gazeta wskazuje na to, że preliminowane na odbudowę kraju sumy na rok 1951/52 o 35% niższe niż w roku poprzednim.

H O L A N D I A

Handel zagraniczny w maju i czerwcu br.

Holenderski handel zagraniczny w maju wykazał następujące obroty /w mln. florenów hol./:

	<u>import</u>	<u>eksport</u>
maj	939	581
kwiecień	821	581
marzec	869	556

W okresie wzrostu zapotrzebowania importowego eksport pozostawał na niezmiennym poziomie. Na skutek tego ujemne saldo bilansu handlowego wzrosło. Eksport wyrównał w maju jedynie 62% importu w porównaniu z 71% w kwietniu. Jednym z najważniejszych problemów holenderskiego eksportu

jest zbyt produktów rolnych do Niemiec Zachodnich. Według niedawno opublikowanych danych statystycznych, Niemcy Zachodnie zakupiły w Holandii ogółem towarów: w lutym za 80 mln.hol.fl., w marcu za 72,3 mln. a w kwietniu jedynie za 48,7 mln.hol.fl.

Według doniesienia agencji N.P. holenderski Centralny Urząd Statystyczny podał do wiadomości, że w czerwcu import Holandii wyniósł 945 mln.guld., a eksport - 622 mln.guld. W ten sposób bilans handlowy wzrósł za I półrocze r.1951 do 1.714 mln.guld. Prasa holenderska podkreśla, że ewentualne przerwanie handlu z państwami Europy Wschodniej wpędzi Holandię w niesłychanie trudną sytuację gospodarczą, a deficyt jej bilansu handlowego znacznie się powiększy.

JUGOSŁAWIA

Masy pracujące w okowach nędzy i kapitalizmu

Prasa albańska pisze, że życie w Jugosławii nie różni się już zupełnie od systemu gospodarczego innych krajów kapitalistycznych i faszystowskich. Dawne przedsiębiorstwa handlowe, państwowe i spółdzielcze są obecnie zamieniane na kapitalistyczne przedsiębiorstwa prywatne. Na przykład w marcu zostały zlikwidowane w Macedonii różne przedsiębiorstwa spółdzielcze.

Sila nabywczą ludności pracującej pozostaje na głodowym poziomie. Robotnik albo urzędnik jugosłowiański, który otrzymuje miesięcznie, pracując bez przerwy 12 albo 16 godzin, 2500 lub 2800 dinarów może za to tylko kupić kilogram tłuszczu, jajko kosztuje 35 dinarów, paczka papierosów 80 dinarów itp. Cena jednego garnituru, koszuli, pary butów wynosi ponad 28000 dinarów. Zasada kapitalistyczną, stosowaną na rynkach jugosłowiańskich jest: ceny najbardziej wysokie przynoszą większe zyski titowcom. Zasada ta jest przyczyną wyższości cen różnych artykułów, ostatnio znowu o dalszych ponad 20%.

Zwyżka cen

Od połowy czerwca titowcy podwyższyli ceny artykułów pierwszej potrzeby. W znacznym stopniu podrożała sól, zapalki i nafta. Podwyższono również ceny wyrobów tytoniowych o 300 i więcej procent.

NIEMCY - ZACHODNIE

Handel zagraniczny w maju i czerwcu br.

Według danych, zakomunikowanych agencji France Presse, eksport Niemiec Zachodnich w maju spadł /w mln.dol/ do 273 z 275 w kwietniu, a import - do 249 z 256.

Agencja Agefi donosi, że według danych tymczasowych eksport Niemiec Zachodnich w czerwcu 1951 roku wyniósł \$ 279 mln., a import - \$ 255 mln.

Handel z krajami E.P.U.

Zachodnio-niemiecki handel zagraniczny z krajami Europejskiej Unii Płatniczej rozwijał się w roku 1950 i w pierwszych 5 miesiącach 1951 w następujący sposób/w mln. dolarów USA/:

Przeciętnie miesięcznie 1950	Ogółem obroty handlu zagra- nicznego		Obroty handlowe z krajami EUP		Saldo EUP
	import	eksport	import	eksport	
I kwartał	198,5	118,8	128,5	94,0	-
II kwartał	176,1	140,6	113,6	107,1	-
III kwartał	223,3	171,8	148,7	129,1	- 64,5xx/
Październik	312,2	214,2	218,3	152,0	- 116,1
Listopad	286,6	232,0	202,9	165,2	- 34,7
Grudzień	314,3	240,6	212,3	176,4	- 32,5
1 9 5 1 r.					
Styczeń	295,4	217,5	198,1	162,9	- 42,1
Luty	290,7	231,2	207,9	168,9	- 58,3
Marzec	299,2	259,7	199,2	194,1	+ 11,3
Kwiecień	256,6	274,6	134,9	198,5	+ 45,1
Maj	249,4	272,6	-	-	+ 81,2

Przewidywany import

Zachodnio-niemiecki Komitet Kontroli Importu zezwolił na wwiezienie do Niemiec Zachodnich towarów przemysłowych i rolniczych na ogólną sumę ponad \$ 11 mln., w tym z Egiptu bawełny - za \$ 4,500,000, z Argentyny kukurydzy - za \$ 1.800.000 i owsa - za \$ 1.350.000, z Francji wina i innych napojów alkoholowych - za \$ 600.000, z Ekwadoru ziarna kakaowego - za \$ 500,000, z Iranu owsa - za \$ 500,000 z Sudanu kukurydzy - za \$ 300,000.

Przemysłowcy Niemiec Zachodnich żądają rozszerzenia handlu z Wschodnią Europą i Chinami

Korespondent gazety "De Waarheid" donosi z Niemiec Zachodnich, że niedawno odbyła się narada wyższych urzędników Ministerstwa Gospodarki "rządu" w Bonn oraz przedstawicieli przemysłowców zachodnio-niemieckich w celu rozpatrzenia zagadnienia handlu z Europą Wschodnią i Chińską Republiką Ludową.

Minister Gospodarki Erhard zwołał tę naradę na żądanie szeregu przemysłowców Niemiec Zachodnich, domagających się rozszerzenia handlu z Wschodnią Europą i Chinami.

Przemysłowcy podkreślali, że zerwanie stosunków handlowych z Europą Wschodnią wywrze ujemny wpływ na gospodarkę Niemiec Zachodnich i pozbawi jej przemysłu bogatego źródła dochodów, będącego podstawą normalnego rozwoju. Przewodniczący "Związku Przemysłu Niemieckiego" oświadczył: "Zakaz USA dowodzi, że Amerykanie dbają tylko o własne interesy, nie bacząc na interesy przemysłu niemieckiego". Zaproponował on Erhardowi zwołanie konferencji przemysłowców Europy Zachodniej, na której należy rozpatrzyć kwestię stosunków handlowych ze Związkiem Radzieckim, krajami demokracji ludowej i Chińską Republiką Ludową. Jednakże Erhard odrzucił tę propozycję. Wprawdzie uznał on konieczność istnienia handlu z krajami Europy Wschodniej, jednakże przyznał, że osobiście nie może nic przedsięwziąć w kierunku rozszerzenia tego handlu, gdyż USA niewątpliwie wtrąca się do tego. Erhard powiedział dalej, że otrzymanie specjalnego pozwolenia na eksport towarów do tych państw możliwe jest tylko za zgodą wysokiego komisarza amerykańskiego Mac Cloy'a.

N O R W E G I A

Handel zagraniczny w maju

Handel zagraniczny w maju wykazał /bez transakcji okrętowych/ następujące obroty / w mln.norw.koron/:

	<u>i m p o r t</u>	<u>e k s p o r t</u>
maj	437	336
kwiecień	501	302
przeciętnie		
miesięcznie	333	222
I/V 1951	2.083	1.533

W okresie pierwszych 5 miesięcy 1951 import zwiększył się w porównaniu z odpowiednim okresem roku ubiegłego w następujących grupach towarów: rudy, metale kolorowe i pochodne /+112,2 mln.norw.koron/, wyroby tekstylne /+103,2/, paliwa płynne /+60,4/, maszyny, aparaty, środki komunikacyjne, nasiona oleiste, guma i chemikalia.

Podwyższenie eksportu nastąpiło głównie w grupie papieru i dykty /+118,4/, materiałów piśmiennych /+113,9/, rud i metali kolorowych, tłuszczów, śledzi, ryb i pasz.

Ze zwiększonych importów prawie 58% przypada na kraje europejskie, a zwłaszcza na Belgię, Wielką Brytanię, Niemcy Zachodnie, Szwecję, Holandię i Danię. Powiększeniu uległ również import ze Stanów Zjednoczonych i Kanady, i z tego powodu deficyt dolarowy staje się z każdym dniem coraz bardziej trudniejszym problemem do rozwiązania. Również i w eksporcie zwiększenie obrotów handlowych przypadało w 68% na kraje europejskie, między którymi na pierwszym miejscu uplasowała się Wielka Brytania, która zwiększyła swoje zakupy w Norwegii o 119,2 mln. koron norweskich.

PORTUGALIA

Handel zagraniczny w I kwartale

Handel zagraniczny w I kwartale 1951 roku w porównaniu z ostatnim kwartałem roku 1950 wykazał następujące obroty /w mln.escudos/:

	import	eksport	saldo ujemne •
I kwartał 1950	1.721,31	1.254,26	467,05
II " "	1.694,18	1.426,10	268,09

Podczas gdy import wykazywał tendencję zwyżkową, eksport spadał, tak, że bilans handlu zagranicznego znowu uległ dalszemu pogorszeniu. Głównymi dostawcami Portugalii byli: Anglia, Stany Zjednoczone A.P., Niemcy Zachodnie, Francja i Belgia. Anglia zakupiła towarów na sumę 350 mln.escudos, a zwłaszcza wolfram, wino, produkty korkowe i sardynki. Dostawy wolframu spadły w I kwartale 1951 roku do 587 ton w porównaniu z 1.354 tonami w ostatnim kwartale roku 1950. Eksport korka i sardynek utrzymywał się na jednakowym poziomie.

S Z W E C J A

Handel zagraniczny w ciągu pierwszych 5 miesięcy br.

Wartość importu oraz eksportu osiągnęła w maju br. nowe rekordy miesięczne. Podczas gdy cyfry importowe podniosły się z 788 /w kwietniu/ do 846 mln.kr., eksport wzrósł z 631 do 785 mln.kr., wskutek czego zmniejszył się niedobór szwedzkiego bilansu handlowego z 157 /kwiecień/ do 61 mln.kr. Szczególnie silny wzrost eksportu w maju, polega głównie na wznowieniu sezonowego eksportu celulozy, papieru, drzewa a w mniejszym stopniu na zwiększonych dostawach rud i środków żywności. Dalszy wzrost importu dotyczy przede wszystkim pojazdów mechanicznych, chemikalii, żelaza, stali, wyrobów metalowych oraz gумы.

Import szwedzki osiągnął zatem w ciągu pierwszych pięciu miesięcy br. globalną wartość 3671 mln.kr. /wobec 2228 mln. w r.ub./, co oznacza 65% wzrostu, podczas gdy wartość eksportu podniosła się w identycznym okresie do 2.927 /2040/ mln.kr. tzn. jedynie o 43%.

Powstała więc daleko większa nadwyżka importu, niż to na podstawie sezonowego spadku eksportu w miesiącach wiosennych normalnie należało oczekiwać. Podczas gdy bowiem bilans handlowy w odpowiednim okresie czasu roku ubiegłego zamknięty został niedoborem tylko 188 mln.kr., zanotował on w rb. deficyt 744 mln.kr., czego następstwem był spadek rezerwy walutowej Banku Państwa z 1.154 mln.kr. /koniec grudnia 1950/do 910 mln.kr./ koniec maja 1951 r./ "Terms of Trade" Szwecji /różnica między cenami eksportowymi a importowymi/ polepszyła się w ostatnim okresie: podczas gdy wzrost

cen importowych w maju br. utrzymywał się na poziomie z kwietnia br., czym podrożenie importu osiągnęło swój punkt kulminacyjny - to ceny eksportowe obecnie wzrosły i osiągnęły poziom o 43% ponad poziom z początku br. a o 100% ponad stan z maja 1950 r.. W analogicznym okresie poziom cen importowych podniósł się jedynie o 20 względnie 44%.

Wzmoczenie kontroli nad eksportem

Rząd szwedzki postanowił zaostrzyć z dniem 16 czerwca 1951 r. kontrolę nad eksportem najważniejszych towarów. W związku z tym towary, które poprzednio wywożone były bez licencji i wchodziły do wolnych spisów, obecnie podlegać będą licencji. Do liczby tych towarów zalicza się: niektóre ważne chemikalia, /szczególnie siarka i liczne rozpuszczalniki/, przędza wełniana i jedwabna, jak również rozmaite wyroby włókiennicze, walcówkę, stal arkuszową dla okrętów, kable, żelazo płaskie, żelazo modelowane gwoździe i papier pakowy.

T U R C J A

Następstawa "pomocy" amerykańskiej

Dolary amerykańskie przydzielone Turcji na podstawie Planu Marshalla, pochłonięte zostały w zupełności przez zakup uzbrojenia amerykańskiego, utrzymanie 600 doradców amerykańskich, powiększenie sił zbrojnych, budowę lotnisk, portów i autostrad wewnątrz kraju. Turcja cierpi na chronicznie ujemne saldo budżetowe a długi państwowe osiągnęły sumę 3 mld. £ tur. Monopolisci amerykańscy uzyskali od władz tureckich zupełną swobodę w zarządzaniu gospodarką krajową. Ich pierwszym posunięciem, było zamknięcie wielu zakładów i fabryk przemysłu tekstylnego i tytoniowego na skutek czego liczba bezrobotnych przekracza obecnie 2 mln. osób, a stopa życiowa mas pracujących szybko spada. Na podstawie danych tureckiej Izby Handlu Zagranicznego w Istambule ceny podstawowych artykułów konsumcyjnych wzrosły w ciągu ostatnich lat 5 do 6-krotnie.

W I E L K A - B R Y T A N I A

Wzrost deficytu bilansu handlowego w czerwcu

Zgodnie z danymi agencji Reutera ujemne saldo bilansu handlowego Anglii osiągnęło w czerwcu roku 1951 niebywałą dla tego państwa wysokość £ 151,2 mln. w porównaniu z £ 97,1 mln. w maju br. i £ 56,6 mln. w czerwcu 1950 r.

W okresie I półrocza roku 1951 deficyt angielskiego bilansu handlowego zwiększył się do £ 554,8 mln w porównaniu z £ 222,3 mln. W tym samym okresie ubiegłego roku i £ 347,9 mln. w całym roku 1950.

Zmniejszenie eksportu, które rozpoczęło się w maju, trwało również w czerwcu roku 1951. Angielski wywóz w czerwcu oceniony jest na sumę £ 200 mln w porównaniu z £ 229,7 mln. w maju, co jest o 13% poniżej przeciętnej za okres 2-ech pierwszych miesięcy II kwartału br. Zmniejszył się również reeksport wynosząc w czerwcu £ 8,6 mln w porównaniu z £ 11,4 mln w maju roku 1951.

Eksport Anglii łącznie z reeksportem wynosił w I półroczu roku 1951 £ 1.304,4 mln. Prasa angielska usiłuje wykazać, że w porównaniu z ubiegłym rokiem w dziedzinie tej dają się zauważyć pewne osiągnięcia, a mianowicie podniesienie poziomu przeciętnego miesięcznego eksportu w I półroczu 1951 r. o 14% w porównaniu z przeciętnym miesięcznym wywozem w roku 1950. Jednakże ten "sukces" nie ma realnego znaczenia, o ile się weźmie pod uwagę, że przeciętny miesięczny poziom importu w odpowiednim porównaniu według wartości wzrósł o 43%.

W ten sposób wszystkie usiłowania rządu angielskiego skierowane na zwiększenie eksportu w celu pokrycia zwiększonego w związku z przyjętym programem wojennym importu, nie dały na razie pożądaných wyników.

W czerwcu przy równoczesnym zmniejszeniu eksportu i reeksportu import angielski stale wzrastał i osiągnął nową "rekordową" cyfrę £ 359,8 mln w porównaniu z £ 338,2 mln w maju br., w ciągu 1 miesiąca wzrósł on o 6%, w czerwcu roku 1950 import Anglii wynosił £ 238,6 mln. Za okres I półrocza roku 1951 import angielski wyniósł £ 1.859, mln w porównaniu z £ 1.282,8 mln za ten sam okres ubiegłego roku.

Nowe kłopoty z bilansem płatniczym

Minister Skarbu Gaitskell stwierdził w dniu 4 lipca br. w przeglądzie sytuacji w I półroczu, że brak podstawowych surowców będzie w II półroczu nadal głównym źródłem trosk dla Anglii i jej centralnym problemem gospodarczym.

Od tego czasu opinia ta znalazła wielokrotne potwierdzenie.

Kształtowanie się cen na rynku międzynarodowym jest niekorzystne dla Anglii. Statystyki handlu zagranicznego za czerwiec świadczą o niemal alarmującym pogorszeniu się stanu rzeczy. Ostatnie obrachunki miesięczne Europejskiej Unii Płatniczej niedwuznacznie mówią o tem, że Brytyjska sytuacja płatnicza zmieniła się na gorsze w stosunku do Europy Zachodniej. Z nadwyżek przeszła Wielka Brytania do znacznych deficytów i zanosz się na to, że stan ten ulegnie dalszemu pogorszeniu.

Bilans płatniczy Wielkiej Brytanii wykazał za 1950 rok nadwyżkę £.220 mln. stojącą w rażącej sprzeczności do poważnych deficytów z pierwszych dwóch lat powojennych /£.344 mln w 1946 i £ 545 mln w 1947/, przypominając najlepsze lata z okresu międzywojennego. Już w kwietniu br. "Economic Survey" przewidywał, że ten świetny wynik nie może

się w roku bieżącym powtórzyć. Dokument ten jednak wyrażał nadzieję, że cały deficyt za 1951 rok ograniczy się do wysokości kosztów, spowodowanych zakupem zapasów surowcowych /w przybliżeniu £ 100 mln./.

Oczekiwania te okazały się zbyt optymistyczne. Jakkolwiek urzędowe badania bilansu płatniczego za pierwsze półrocze będą mogły być zakończone dopiero we wrześniu, można już dziś stwierdzić, że okres ten wykazał poważny deficyt. Import towarowy za pierwsze półrocze wykazuje na podstawie statystyk handlu zagranicznego, c i f /£ 1.86 mld, czyli, że były one wartościowo prawie o połowę wyższe aniżeli w tym samym okresie roku ubiegłego /1,28 mld £/ Eksport natomiast łącznie z reeksportem /f.o.b./ wzrósł równocześnie z £ 1.06 do £ 1.30 mld, czyli zaledwie o 1/4. Deficyt widoczny wynoszący £ 554,7 /219,7/ mln. był odpowiednio ponad półtora raza większy niż w pierwszym półroczu 1950 roku.

Powodu ponownego pojawienia się trudności płatniczych W. Brytanii należy szukać głównie w przesunięciu się stosunku pomiędzy cenami importowymi a eksportowymi. W maju np. osiągnęły średnie ceny importu brytyjskiego 42% ponad przeciętną za cały 1950 r., podczas gdy ceny eksportowe wzrosły równocześnie tylko o 18 procent. Wobec tego czynnika ustępuje nawet fakt, że ilościowo import za pierwsze pięć miesięcy br. wzrósł o 9%, podczas gdy eksport wzrósł w tym samym okresie tylko o 4%. Wydaje się, jakoby zapotrzebowanie Wielkiej Brytanii na maszyny i surowce nadal wzrastało, podczas gdy podniesienie eksportu natrafia na poważne trudności.

Wskaźnik cen importowych i eksportowych w maju 51r.

Opublikowane w "Financial Times" wskaźniki za maj 1951 roku świadczą o bardzo niekorzystnym dla Anglii stosunku pomiędzy cenami importowymi i eksportowymi i o pogorszeniu się tego stosunku w maju w porównaniu z kwietniem.

Ogólny wskaźnik cen importowych w Anglii w maju 1951 roku wynosił 142 /1950 r.=100/, tzn. był o 6 punktów wyższy niż w kwietniu /136/, w tym samym okresie wskaźnik cen eksportowych wzrósł zaledwie o 3 punkty i wyniósł 118 w porównaniu z 115 w kwietniu br.

W ten sposób ceny eksportowe w Anglii w maju przekroczyły poziom 1950 roku o 18%, importowe zaś o 42%.

Dla poszczególnych grup towarów wskaźniki zmieniły się w sposób następujący /1950 r.= 100/:

	<u>Kwiecień</u>		<u>Maj</u>	
<u>Wskaźniki cen eksportowych</u>				
Ogólny wskaźnik	98	115	99	118
Półfabrykaty i wyroby gotowe	98	114	99	117
Wyroby metalowe	99	109	99	110
Wyroby włókiennicze	96	128	99	133
Inne wyroby gotowe	100	114	99	119
<u>Wskaźnik cen importowych</u>				
Ogólny wskaźnik	96	136	97	142
Artykuły spożywcze, napoje i tytoń	98	112	101	116
Surowce	93	169	93	176
Wyroby gotowe	97	123	97	128

Podniesienie wskaźnika importowych cen surowców, wywołane zostało przede wszystkim wzrostem cen wełny, skóry, materiałów drzewnych i miazgi drzewnej. Ceny kauczuku nieznacznie się obniżyły. W grupie artykułów spożywczych wzrost wskaźnika wywołany został częściowo podrożeniem mięsa argentyńskiego.

W Ł O C H Y

Handel zagraniczny w pierwszych 5 miesiącach br.¹

Urzędowe dane włoskie, dotyczące wyników handlu zagranicznego w okresie pierwszych pięciu miesięcy br. wykazują dalsze silne tendencje wzrostu importu. Najwyraźniej wystąpiły one w miesiącu maju, wykazując najwyższy dotychczas roczny poziom wartości importu oraz ujemne saldo stając się największym deficyt od początku roku.

W okresie pięciu miesięcy wartość importu przewyższała wartość eksportu o 137 mld. lirów, tak że w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego saldo ujemne wzrosło o ca 40%.

Według danych Centralnego Instytutu Statystycznego włoskie obroty towarowe z zagranicą kształtowały się następująco:

Włoski bilans handlowy

1 9 5 1	Import	Eksport /w mld. lir./	Saldo 1951	Saldo 1950
Styczeń	96,6	75,5	- 21,1	- 22,7
Luty	94,0	71,5	- 22,5	- 24,0
Marzec	100,3	82,5	- 17,8	- 22,6
Kwiecień	115,7	79,8	- 35,9	- 12,7
Maj	122,4	81,9	- 40,5	- 15,6
Razem:	529,0	391,2	- 137,8	- 97,6

Z powyższej tabeli na pierwszy rzut oka wynika wyraźnie, że przede wszystkim niezwykle poważnie wzrósł import. Przekroczył on granicę 100 mld., której nie osiągnął w ciągu całego roku ubiegłego i w ciągu pierwszych miesięcy 1951 roku, Przypuszczać należy, że import włoski utrzyma się jeszcze przez kilka miesięcy na tym poziomie.

W poprzednich miesiącach nastąpiła również nieznaczna zwyżka eksportu, który jednakże wzrastał bardzo powoli. Zbyt włoskich towarów eksportowych na rynkach zagranicznych ucierpiał na skutek niekorzystnych wpływów sezonowych oraz kryzysu niemieckiego bilansu płatniczego.

W związku z brakiem dewiz Ministerstwo Handlu Zagranicznego wydało zakaz przeprowadzania operacji bankowych, obejmujących płatności czekowe w walutach obcych. Operacje te w trybie dotychczasowym omijały kontrolę dewizową. Zakazem objęto również załatwianie poleceń płatniczych w walucie obcej. Wydane zostały zarządzenia odnośnie tzw. "wojennych warunków" i operacji walutami obcymi w banknotach.

Budżet na rok 1951/52

Jak donoszono już włoska Rada Ministrów uchwaliła budżet Włoch na rok 1951/52. Przewiduje on dochody na sumę 1.455 mld lirów, a wydatki w sumie 1.824 mld. lirów.

Na bezpośrednie wydatki wojenne przeznacza się w tym budżecie 542 mld lirów, co stanowi ponad 30% ogólnej sumy wydatków budżetowych, na roboty publiczne i gospodarczy rozwój państwa - 348 mld. lirów na potrzeby socjalne 197 mld. lirów, na oświatę - 186 mld. lirów itd. Sumy przewidywane na wydatki wojenne na 1951/52 są o około 35% większe od przewidywanych początkowo w roku 1950/51.

Dochód z podatków przewidywany jest na sumę 1.252 mld. lirów

Deficyt budżetowy powinien wynieść 396 mld. lirów. Deficyt przewidziany na rok 1950/51 wynosił 176 mld. lirów włoskich. Był on zresztą faktycznie znacznie większy, ponieważ dodatkowo preliminowano znaczną sumę na cele wojenne.

Lamowskie kraje kapitalistyczne

ARGENTYNA

Handel zagraniczny w marcu

Argentyński handel zagraniczny w marcu r.1951, pomimo spadku importu i eksportu pod względem ilości, przewyższył wartościowo obroty z marca r.1950 i wykazywał saldo dodatnie w wysokości 118 mln pesos.

Największe wpływy pochodziły z eksportu wełny.

Na skutek osiągnięcia w omawianym miesiącu wysokich cen 8 800 ton wełny dało 139 mln pesos, t.j. 22% ogólnej wartości eksportu. Innymi najważniejszymi pozycjami eksportu były: 0,23 mln ton pszenicy, wartości 90,6 mln pesos, 0,03 mln ton żyta /13,3 mln pesos/, 0,01 mln ton owsa /4,2 mln pesos/, 0,03 mln ton siemienia lnianego /23,9 mln pesos/, 0,01 mln ton ekstraktu quebracho /13,6 mln pesos/, skóry owcze wartości 10,9 mln pesos, skóry wołowe wartości 10 mln. pesos, 14 500 szt. bydła, 1 100 ton mięsa konserwowego, 1 400 ton mięsa chłodzonego i 1 300 ton mięsa mrożonego. Wśród towarów importowanych znajdują się na pierwszym miejscu pod względem ilościowym - paliwa i smary, które stanowią 65% ogólnego importu, wartość zaś ich wynosi 69,1 mln pesos.

Głównym odbiorcą były Stany Zjednoczone /122,5 mln pesos/; drugie miejsce wśród odbiorców zajmuje Brazylia /85,2 mln/; następnie Włochy /70 mln/; Wielka Brytania /59,3 mln; Francja /51,9 mln/; Niemcy Zachodnie /41 mln/.

Stany Zjednoczone są również głównym dostawcą Argentyny /144 mln pesos/. Z kolei następują: Brazylia /44,8 mln/, Wielka Brytania /42,7 mln/, Francja /42 mln/ oraz posiadłości angielskie w Azji, Włochy i Indie.

BRAZYLIA

Wzrost importu

Według danych, dostarczonych przez Biuro Statystyki Gospodarczej i Finansowej, import Brazylii od stycznia do marca r.b. wynosił 2 527 307 ton, wartości 7 433 712 000 cruzeiros, czyli wzrósł o 799 981 ton /+ 46,31%/ , wartościowo zaś o 734 717 000 cruz. /+ 100,80%/ , w porównaniu do takiego samego okresu r.1950.

Z towarów importowanych, grupa maszyn, aparatów, narzędzi i sprzętów domowych stanowiła 28,30% ogólnej war-

tości, zboże 6,38%, benzyna 5,62%, samochody 5,18%, produkty chemiczne, farmaceutyczne i tym podobne 5,14%.

Napływ obcych kapitałów

Jak wynika z doniesień brazylijskiej gazety "Correo de Manha" w ostatnich czasach kapitaliści europejscy, przede wszystkim zaś Niemcy, usiłują odzyskać utracone pozycje w Ameryce Łacińskiej, i rozwijają budowę przedsiębiorstw przemysłowych w Brazylii, która de facto stała się półkolonią U.S.A.

Gazeta podkreśla, że rząd Vargasa popiera zwiększenie zagranicznych inwestycji w kraju. W stanie Minas-Gereas - zdaniem gazety - zostaną zbudowane na korzystnych warunkach dziesiątki nowych przedsiębiorstw obcych.

Fabryka, produkująca artykuły elektryczne wysokiego napięcia, zbudowaną będzie dzięki kapitałom przemysłowca francuskiego Schroder'a. Niemiecki przemysłowiec Schnoiwel i szwajcarski przemysłowiec Burgen inwestują swe kapitały w budowie fabryki motorów dieslowskich. Berliński przemysłowiec Gerwin Manpura finansuje budowę fabryki tkanin wełnianych.

C Y P R

Wzrost kosztów utrzymania

Korespondent agencji "Telepress" donosi, że władze Cypru zarządziły zmniejszenie z dniem 1 lipca wagi bochenka chleba o 22%, zachowując dotychczasową cenę. W wyniku tych machinacji cena chleba wzrosła o 28%, co wywrze poważny wpływ na poziom życiowy mas pracujących.

E K W A D O R

Struktura eksportu w r. 1950

Eksport ekwadorski w roku 1950 wynosił 870 mln sukrów wobec 481,7 mln sukr. w roku 1949.

Powiększenie się ogólnej sumy eksportu tłumaczy się głównie wybitnym wzrostem cen eksportowych na kakao, banany i kawę.

Zmiany w strukturze eksportu Ekwadoru w latach ostatnich obrazują następujące dane:

<u>Cały eksport</u>	<u>1938</u>	<u>1948</u>	<u>1949</u>	<u>1950</u>
W mln sukrów	169,0	657,0	481,7	870,0
w tym:				
Kawa				
tys.ton	13,7	18,6	10,5	20,5
mln sukr.	16,7	95,7	73,8	256,3
W %% do sumy ogólnego eksportu	9.9	14.6	15,3	29.5
Kakao				
tys.ton	19.2	16,7	19,1	26.9
mln.sukr.	38,9	178,6	116,3	248,2
W %% do sumy ogólnego eksportu	23,0	27,2	24,1	28.5
Banany				
mln.sukr.	7,6	37.0	67.9	128,3
W %% do ogólnego eksportu	4,5	5.6	14,1	14,8
Ryż				
tys.ton	20,1	63,8	30,2	64,5
mln.sukr.	10,8	178,5	68,6	114,6
W %% do sumy ogólnego eksp.	6.4	27,2	14,2	13,2
Powyższe 4 artykuły w %% ogólnego eksportu	43.8	74,6	67,7	86,0

EGIPT

Handel zagraniczny w okresie styczeń-kwiecień br.

W pierwszych czterech miesiącach 1951 r. import wyniósł 1 566 000 ton wartości 80 milionów funtów egipskich w porównaniu do 1 133 326 ton wartości 60 500 000 funtów egipskich w roku ubiegłym. Wartość eksportu wyniosła w tym samym czasie 102 250 000 f.eg. w porównaniu do 63 000 000 f.eg. w roku ubiegłym.

FRANCUSKA AFRYKA RÓWNIKOWA

Handel zagraniczny w r.1950

Według danych statystyki oficjalnej deficyt bilansu handlowego Francuskiej Afryki Równikowej w r.1950 wyniósł 6.139,8 mln franków afrykańskich w porównaniu z 4.808,8 mln franków afrykańskich w r.1949.

Import Francuskiej Afryki Równikowej wyniósł w r.1950 - 306.000 t na sumę 13.393,6 mln fr.afr. w porównaniu z 309.000 t na sumę 11.309,6 mln fr.afr. w r.1949, zaś eksport odpowiednio - 343.000 t za sumę 7.253,8 mln fr.afr. w porównaniu z 327.000 t za sumę 6.500,8 mln fr.afr.

Głównymi pozycjami eksportu Francuskiej Afryki Równikowej w r.1950 były:

	1949 r.		1950 r.	
	tys.t	mln.afr.fr.	tys.t	mln.afr.fr.
Bawełna	23,6	2.248,0	24,0	2.755,0
Miazga drzewa okume	205,5	1.294,2	224,0	1.670,4
Kawa	2,7	199,5	4,7	574,9
Tłuszcz wielorybi	9,5	371,9	10,9	472,8
Materiały drzewne i tar-				
cica /oprócz okume/	33,1	234,1	29,0	302,9
Orzechy kokosowe	8,5	175,5	8,2	302,9
Olej kokosowy	3,9	135,9	2,9	110,5
Ziarno kakaowe	1,8	65,3	2,4	110,1
Ruda ołowiu	5,4	83,7	3,8	50,4
Ruda cynku	4,0	20,0	4,5	24,0
Diamenty /tys karatów/	132,9	320,5	135,6	223,4
Złoto w sztabach i				
proszku /w kg/	3,195	767,5	1,435	322,7
Kość słoniowa /w tys.kg/	10,4	7,2	6,1	4,8
Bydło rogate /w tys.szt/	63,2	221,2	42,8	95,8

Import Francuskiej Afryki Równikowej w r.1950 składał się przede wszystkim z następujących towarów:

	1949 r.		1950 r.	
	tys.t	mln.afr.fr.	tys.t	mln.afr.fr.
Maszyzny, mechanizmy,				
części zapasowe	11,0	1.662,1	8,7	2.076,1
Samochody	2,0	666,7	2,3	1.042,5
Tkaniny bawełniane	3,4	1.740,2	2,4	1.099,1
Benzyna	34,4	466,8	36,4	650,8
Cement	74,1	395,8	97,6	545,7
Wina różnych gatunków				
/w tys.hl/	49,1	202,4	83,1	371,8
Piwo /w tys.hl/	29,2	111,7	58,8	238,9
Cukier	3,2	149,5	3,5	219,6
Papa	2,6	131,1	6,5	217,8
Mąka pszenna	4,2	105,8	6,1	184,4
Artykuły i naczynia gosp.	2,3	265,0	0,9	151,4

H O N G - K O N G

Wzmocnienie kontroli handlu zagranicznego

Według doniesień prasy francuskiej w Hong-Kongu ustanowiono ostrą kontrolę przywozu i wywozu wszystkich towarów oraz wprowadzono system licencji. Rozciągać się one będą na towary, które mają być określane jako posiadające "znaczenie strategiczne". Środki te zostały przewidziane w celu uniemożliwienia eksportu takich towarów do Chińskiej Republiki Ludowej.

Nowe zarządzenie nie obejmuje towarów tranzytowych.

INDIE

Zwiększenie wpływu USA

Jak donosi gazeta "Indian News Chronicle" pod pretekstem wykonania programu Trumana "technicznej pomocy krajom zacofanym" Stany Zjednoczone przydzieliły rządowi indyjskiemu szesnastu "ekspertów".

Ośmiu spośród nich już przybyło do Indii, pozostających oczekuje się w najbliższym czasie. Wśród "ekspertów" jest 6 specjalistów z dziedziny rolnictwa i dziedzin pokrewnych, dwóch geologów, 1 specjalista w dziedzinie przemysłu cementowego, 1 - odlewnictwa, 1 - inżynier-chemik i inni.

INDONEZJA

Program inwestycyjny

Rząd Indonezji preliminował na uprzemysłowienie kraju ponad 700 milionów rupii. Opracowano szereg projektów krótkoterminowych w wysokości 180 mln rupii i długoterminowych na 522 milionów rupii. Projekty krótkoterminowe, których realizacja przewidziana jest w roku 1951 i 1952 obejmują między innymi budowę cementowni, fabrykę produkcji koszy, przędzalnię, tkalnię, zakłady produkcji worków jutowych i 6 drukarni. Długoterminowe projekty dotyczą budowy fabryki natronu, sztucznych nawozów, aluminium, szkła, trzech przędzalni, 6 tkalni, jednej fabryki skór i zakładów przeróbki kopry.

IZRAEL

Amerykanie poszukują ropy

Prace poszukiwawcze prowadzone na terytorium Izraela przez amerykańskie przedsiębiorstwo poszukiwań ropy naftowych doprowadziły do wykrycia "znak geofizycznych", które ogólnie biorąc pozwalają przewidywać duże złoża ropy naftowej, między innymi w położonej na południu pustyni Negeb. Zaratowano obecność ropy naftowej na powierzchni ziemi w postaci wydzielania się gazu naturalnego, sączenia się i występowania asfaltu w innych częściach terytorium.

JAPONIA

Plan handlu zagranicznego na r.1951/52

W roku budżetowym 1951/52 /od kwietnia 1951 do kwietnia 1952/ Japonia ma zamiar importować:

ryżu	850 000 ton
pszenicy	1 800 000 ton
jęczmienia	750 000 ton
fosfatu górniczego	1 000 000 ton
nafty	17 000 000 beczek
bawełny	1 750 000 bali
węgla	2 120 000 ton
wełny	400 000 bali
rudy żelaznej	3 800 000 ton

Głównymi pozycjami w japońskim eksporcie będą:

przędzą bawełnianą	40 000 000 funtów
materiały bawełniane	1.300 000 000 yardów
jedwab surowy	110 000 bali
materiały jedwabne	58 000 000 yardów
materiały tekstylne z włókien sztucznych	120 000 000 yardów
siarczan amonu	800 000 ton
węgiel	400 000 ton
stal i wyroby ze stali	1 100 000 ton

W eksporcie kładzie się największy nacisk na materiały tekstylne, których całkowita wartość ma osiągnąć \$ 658 mln czyli 52% ogólnej sumy japońskiego eksportu.

Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Przemysłu przedłożyło radzie ministrów do zatwierdzenia preliminarz wydatków w walucie zagranicznej na lipiec-wrzesień 1951 r. na ogólną sumę \$ 550 mln.

Według tego projektu 60% zostanie wydatkowanych w państwach strefy dolarowej, 25% w państwach strefy szterlingowej i 15% w państwach posiadających "otwarte rachunki".

Projekt przewiduje poza tym znaczne zmniejszenie środków /prawie o \$ 16 mln/ na zakup towarów, na import których licencje wydawano poprzednio "automatycznie", przy czym ilość pozycji tych towarów zmniejszono do 60.

Obecnie licencje wyznaczane są dla takich towarów jak włókna, surowce hutnicze oraz inne, pozostające pod szczególną kontrolą USA. Na import towarów strategicznych w rodzaju wełna, maszyny, ruda manganu itp. przeznaczona jest suma \$ 90 mln.

Jak donosi prasa, w kołach handlowych Tokio uważa się, że poziom zapasów szterlingowych Japonii zbliża się do "normalnego" i obecnie ogólna ich suma wynosi ca £ 35 mln.

Wzrost wpływów obcego kapitału

Według danych prasy japońskiej monopole zagraniczne zakupiły w okresie czerwiec r.1950 - lipiec r.1951 akcje japońskich przedsiębiorstw za sumę 1 944 mln jenów. Na poszczególne gałęzie przemysłu przypada /w %/:

Przemysł naftowy	43,0
Przemysł gumowy	16,0
Przemysł chemiczny	9,8
Przemysł budowy maszyn	8,9
Przemysł włókienniczy	4,4
Inne	17,9

USA nabyły 62% tych akcji, Anglia - 35%.
Udział innych państw wynosi 3%.

Wzrost cen hurtowych

Wg danych prasy japońskiej od czerwca 1950 r. hurtowe ceny metali wzrosły - o 189%, maszyn - o 96%, artykułów włókienniczych - o 70%, materiałów budowlanych - o 61%.

K A N A D A

Handel zagraniczny w maju 1951 r.

Według danych kanadyjskiego biura statystycznego eksport Kanady wynosił w maju 1951 r. /w mln dol. kanad./ 323,4 wobec 295,2 w kwietniu 1951 i 287,0 w maju 1950 r.

Kanadyjski import w maju zwiększył się /w mln dol. kanad./ do 407,4 w porównaniu do 393,1 w kwietniu b.r. i 290,2 w maju roku ubiegłego.

Import i eksport w maju 1951 r. w odniesieniu do poszczególnych kontrahentów Kanady przedstawiał się następująco /w mln. dol. kanad./:

	<u>Import</u>	<u>Eksport</u>
Stany Zjednoczone	277,0	208,7
Wielka Brytania	43,5	47,2
Pozostałe kraje Imperium Bratyjsk.	31,3	20,4

Struktura kanadyjskiego eksportu w maju r. 1951 przedstawiała się następująco / w mln. dol. kanad./:

	<u>M a j</u>	
	<u>1950</u>	<u>1951</u>
Eksport globalny	287,1	323,4
w tym:		
materiały drzewne i papier	89,1	117,5
w tym:		
papier	44,2	47,2
celuloza	16,7	31,5
materiały drzewne	20,5	26,6
artykuły pochodzenia roślinnego	66,7	67,8
metale niezależne	47,6	44,8

żywiec i artykuły poch.zwierzęcego	26,7	31,8
metale żelazne	27,8	26,5
chemikalia	9,8	11,8
kopaliny niemetaliczne	9,2	11,4
przędza i tekstylia	2,0	4,0

K O L U M B I A

Handel zagraniczny w r.1950

Bilans obrotów zagranicznych zakończył się w roku 1950 dodatnim saldem w sumie \$ 58 mln, przy czym import wynosił \$ 332 miliony a eksport \$ 390 mln. Główną pozycją eksportu była kawa, która stanowiła wartościowo 78% ogólnego wywozu. Kolumbia otrzymała w roku 1950 za nią 305 mln dolarów /w roku 1949 - \$ 242 mln/. Oczekuje się, że w bieżącym roku eksport kawy przy cenie 58 centów za funt przyniesie ogółem \$ 382 mln. Drugą pozycję w eksporcie zajmowała nafta.

K U B A

Budżet na rok 1951/52

Budżet na rok finansowy, rozpoczynający się 1 lipca 1951, przewiduje jednakowe sumy po stronie przychodów i wydatków w wysokości 299,8 mln kubańskich pesów /1 pes kub. = 1 dol./.. 14,0% budżetu przeznaczona się na bezpośrednie wydatki wojskowe.

L I B A N

Żądanie upaństwowienia towarzystw zagranicznych

Libańskie gazety "Asz-Szark", "Al-Chadaf", "Ad-Diar", "Telegraf", "As-Sajad" i inne wystąpiły z żądaniami upaństwowienia towarzystw zagranicznych w Libanie.

Gazety zaznaczają, że towarzystwa te ułatwiają penetrację kraju i są grabieżcami w stosunku do narodu libańskiego. Gazeta "Al-Chadaf" pisze: "Zagraniczne towarzystwa ustanowiły swoje panowanie nad zasobami Libanu. Zagraniczny kapitał wynosi 882 mln. libańskich lirów czyli 93% wszystkich zainwestowanych w kraju kapitałów.

Gazeta stwierdza, że do ostatnich lat kapitały obce w Libanie były pochodzenia francuskiego i angielskiego. Jednakże w ostatnich czasach kapitał amerykański przedsięwziął silny atak i zaczyna przewyższać inwestycje francuskie i angielskie.

Pisma podkreślają, że towarzystwa zagraniczne osiągają ogromne zyski kosztem eksploatacji narodu libańskiego. "Jedynym źródłem dochodów budżetu libańskiego, wynoszącego 75 mln lirów libańskich - pisze gazeta "Asz-Szark" - jest podatek płacony przez ludność".

Według posiadanych wiadomości, amerykańskie towarzystwo "Transarabian Pipeline Co", angielskie "Irak Petroleum Co", Towarzystwo Elektryczne w Bejrucie, Towarzystwo Portu Bejruckiego i inne, stanowiące ostoje imperializmu w Libanie, od 7 lat nie płacą podatków. Innymi słowy, eksploatują one zupełnie za darmo naród libański.

Prasa żąda w pierwszym rządzie znacjonalizowania następujących towarzystw zagranicznych: Francuskiego Banku Syrii i Libanu. "Regie de tabac", "Credit Algerienne", "Towarzystwo elektryczne", "Towarzystwo cementowe Szuek" i Towarzystwo "Syriac".

M A L A J E

Handel zagraniczny w I kwartale

W I kwartale bieżącego roku Malaje importowały towarów na sumę 1.265,3 mln dolarów malajskich, a eksportowały na sumę 1.751,5 mln dolarów malajskich. W ten sposób bilans handlu zagranicznego wykazał saldo dodatnie w sumie 486,2 mln dolarów malajskich.

M E K S Y K

Handel zagraniczny w I kwartale r.1951

Obroty meksykańskiego handlu zagranicznego w I kwartale r.1951 wyniosły 2.808 mln meks. pesos w porównaniu z 1.652 mln meks.pesos w tym samym okresie r.1950.

Dynamika eksportu i importu w I kwartale br. była następująca /w mln.meks.pesos/:

	<u>Import</u>	<u>Eksport</u>
Styczeń	506	482
Luty	418	504
Marzec	505	393

Import Meksyku w kwietniu r.1951 wyniósł 629 mln meks.pesos.

P A K I S T A N

Handel zagraniczny w kwietniu r.1951

Jak donosi gazeta "Doon" z dn.17 czerwca r.1951,

eksport z Zachodniego Pakistanu drogami morskimi w kwietniu br. wynosił /w mln. rupii pakist./ 93,7. import zaś - 73,8. Gazeta nie podaje szczegółowych danych dotyczących rodzaju towarów importowanych i eksportowanych, lecz zaznacza, że przędzy wywieziono w kwietniu za 12,3 mln rupii pak.

Żądanie nacjonalizacji przemysłu jutowego

Wschodnio-bengalska Liga Muzułmańska /partia rządowa/ zażądała upaństwowienia pakistańskiego przemysłu jutowego.

R O D E Z J A

Przenikanie kapitału amerykańskiego

Według doniesień korespondenta agencji Telepress z Londynu, USA poczyniły nowe kroki celem podporządkowania Północnej i Południowej Rodezji swoim wpływom gospodarczym. Organizacja Współpracy Gospodarczej postanowiła udzielić Północnej i Południowej Rodezji pożyczki w wysokości £ 5 mln "w celu polepszenia stanu sieci kolejowej". USA zażądały jako pokrycia tej pożyczki dostaw takich surowców strategicznych, jak kobalt, miedź, wolfram, węgiel itd.

Angielski "Financial Times" wyraża zaniepokojenie z powodu tego, że Stany Zjednoczone wszelkimi sposobami starają się zagarnąć w swoje ręce cenne surowce Północnej i Południowej Rodezji, wypierając stamtąd kapitał angielski.

S T A N Y Z J E D N O C Z O N E

Handel zagraniczny w maju r.1951

Według danych Ministerstwa Handlu eksport USA łącznie z reeksportem zmniejszył się w maju 1951 r. do \$ 1.350,5 mln w porównaniu z \$ 1.373,9 w kwietniu tegoż roku. Zmniejszenie wywozu nastąpiło przede wszystkim kosztem bawełny, pszenicy oraz innych zbóż.

Ogólny import zmalał również w maju z \$ 1.024,4 mln w kwietniu do \$ 1.017,7 mln w maju br., przede wszystkim kosztem bawełny, wełny i kauczuku naturalnego.

Wskaźnik produkcji przemysłowej w maju r.1951

Według danych Federacyjnego Urzędu dla spraw zapasów - tymczasowy wskaźnik produkcji przemysłowej USA za maj 1951 r. w zestawieniu z dokładnym wskaźnikiem za kwiecień tegoż roku wyniósł /sezonowe wahania nie są wykluczone; 1935 - 1939 = 100/:

	<u>kwiecień</u>	<u>maj</u>
Ogólny wskaźnik produkcji przemysłowej	221	223
<u>Przemysł przetwórczy</u>		
Artykuły trwałego użytkowania	278	278
Artykuły krótkotrwałego użytkowania	195	196
Surówka i stal	264	263
Sprzęt przemysłowy i maszyny	335	334
Sprzęt transportowy	309	309
Metale nieżelazne i wyroby	213	213
Materiały drzewne i wyroby	170	173
Wyroby z kamienia, gliny i szkła	244	249
Tekstylia i wyroby włókiennicze	184	187
Skóra i wyroby skórzane	106	...
Artykuły spożywcze	153	159
Wyroby tytoniowe	167	172
Papier i wyroby papierowe	214	213
Wyroby przemysłu poligraficznego	188	181
Produkty rafinowania ropy i destylacji węgla kamiennego	256	265
Chemikalia	297	297
Wyroby gumowe	237	237
<u>Przemysł wydobywczy</u>		
Węgiel i ropa naftowa	167	167
Ruda /wg zawartości metalu/	130	168

Wskaźnik produkcji przemysłowej USA za czerwiec br. przypuszczalnie pozostaje na tym samym poziomie co w maju.

Wzrost zapasów towarów przemysłowych

Wg doniesienia z agencji Associated Press z Waszyngtonu - Ministerstwo Handlu USA ogłosiło, że zapasy towarów przemysłowych USA wzrosły w maju o \$ 1,5 mln /uwzględniając czynniki sezonowe/ i w końcu miesiąca osiągnęły niebywały poziom - \$ 9,7 mld. Zwiększenie zapasów nastąpiło na skutek zwiększenia ilości towarów, gdyż wpływ wzrostu cen określany był tylko na 1/10 całego wzrostu wartości zapasów.

W maju zapasy w przemyśle wzrosły o \$ 1 mld, w handlu hurtowym wzrosły one o \$ 350 mln i osiągnęły \$ 11,8 mld, w detalicznym zaś o \$ 150 mln osiągając \$ 19,1 mld.

Wskaźnik cen hurtowych w maju 1951 roku

Ogólny wskaźnik cen hurtowych w Stanach Zjednoczonych w maju 1951 roku wynosił według danych tymczasowych ministerstwa pracy - 182,8 wobec 193,5 w kwietniu br. i 155,9 w maju 1950 /1926 = 100/ w tym:

	1 9 5 1 r.	
	<u>kwiecień</u>	<u>maj</u>
Wyroby gotowe	175,9	176,0
Półfabrykaty	187,1	186,5
Surowiec	197,7	195,5
<u>Podwskaźniki zasadniczych grup towarowych</u>		
Artykuły rolnicze	202,5	199,6
Artykuły spożywcze	185,7	187,2
Wszystkie towary, prócz rolniczych i spożywczych		
w tym:		
Materiały budowlane	228,5	227,8
Chemikalia	144,3	142,8
Paliwa i materiały oświetlen.	138,1	137,5
Skóry surowe i wyroby skórz.	232,6	232,0
Przedmioty użytku domowego	179,9	179,8
Metale i wyroby metalowe	189,0	188,8
Artykuły włókiennicze	182,8	181,9
Inne	142,7	141,7

-----0000000000-----

UMOWY HANDLOWE I PŁATNICZE

ARGENTYNA - RUMUNIA

Po niedawno zawartej umowie płatniczej pomiędzy Argentyną i Węgrami podpisana została podobna umowa pomiędzy Argentyną a Rumunią.

Układ ustala, że Rumunia będzie płaciła dolarami za argentyńskie towary takie, jak: skóry, wełna i oleje. Rumunia dostarczać będzie Argentynie papieru gazetowego, chemikalii i maszyn.

ARGENTYNA - WĘGRY

Między Argentyną a Węgrami został podpisany układ towarowy w formie wymiany not. Ustala on globalne obroty w przyszłym roku na \$ 38,35 mln, z czego \$ 19,2 mln przypada na argentyński eksport do Węgier, zaś \$ 19,15 mln na węgierskie dostawy do Argentyny.

Argentyna dostarczać będzie do Węgier solone i suche skóry wołowe, skórki baranie, wełnę praną i potną, wyciąg Quebracho, olej lniany oraz bawełnę, przy czym wobec zablokowania eksportu bawełny nie ustalono dla niej żadnych kontyngentów. Węgierskie dostawy obejmować będą azbest, tytoń, materiały ogniotrwałe, aparaty elektryczne, maszyny, maszyny rolnicze, narzędzia zegarmistrzowskie, materiały kolejowe, części zamienne, karbid, przędzę bawełnianą, drut, żelazo i stal, zioła lecznicze, chemikalia itd.

AUSTRIA - NIEMCY ZACHODNIE

W Bonn paraflowano protokół handlowy pomiędzy Niemcami Zachodnimi i Austrią w II półroczu r.1951. Program ten ułożony został zgodnie z zaleceniami t.zw. Organizacji Europejskiej Współpracy Gospodarczej.

Jak donosi zachodnio-niemiecka gospodarcza agencja informacyjna zgodnie z zawartym protokołem przewidziane są dostawy tarcicy, kopalniaków, magnezytu i artykułów włókienniczych z Austrii do Niemiec Zachodnich w zamian za walcówkę, maszyny, sprzęt elektrotechniczny i chemikalia.

AUSTRIA - WŁOCHY

W Rzymie zakończone zostały rokowania dotyczące rewizji włosko-austriackiej umowy handlowej.

Nowa umowa, jak to podkreśla w swym komunikacie

włoskie Ministerstwo Handlu Zagranicznego, biorąc pod uwagę sytuację powstałą na skutek międzynarodowych zarządzeń liberalizacyjnych, które dla Austrii posiadały specjalny aspekt. Dla towarów, które ciągle jeszcze podlegają kontyngentowaniu zostały ustalone nowe kontyngenty importowe i eksportowe. Najważniejsze włoskie kontyngenty eksportowe składają się z owoców i produktów ogrodnich /10.000 ton pomarańczy i mandarynek, 8.000 ton owoców suszonych i 10.000 ton świeżych jarzyn/, z wina i vermouthu na sumę \$ 300.000, z tkanin bawełnianych, wełnianych na sumę \$ 2,2 mln, z maszyn włókienniczych i innych na sumę \$ 1 mln, jak również z wyrobów gumowych na sumę \$ 400.000. Ustalono również kontyngenty włoskich dostaw chemikalii, materiałów elektrotechnicznych itd. w odniesieniu do Austrii potwierdzone zostały dotychczasowe kontyngenty towarów żelaznych i stalowych oraz przyrzeczenia, dotyczące dostaw 8.500 ton papieru i tektury, maszyn i aparatów o wartości \$ 500.000, materiałów filcowych, wyrobów przemysłu papierniczego /\$ 200.000/ oraz innych austriackich tradycyjnych towarów eksportowych.

Prócz tego obie strony zatwierdziły 2 listy, przewidujące wzajemne zobowiązania dotyczące udzielania zezwoleń eksportowych na szereg towarów, których import jest w obu krajach zliberalizowany. Włochy zapewniły w szczególności dostawę przedzy, pirytów, konopi, siarki, kwasu siarkowego i innych artykułów eksportowych, które oddawna były przez Austrię sprowadzane. Austria natomiast zobowiązała się do dostarczenia 800.000 m³ tarcicy i innych materiałów drzewnych, co znacznie przekracza dotychczasową ilość 600.000 m³. Dalsze dostawy austriackie towarów zliberalizowanych przez Włochy dotyczą masy drzewnej, celulozy, kaolinu, magnezytu, benzolu i toluolu.

Włoskie towary eksportowe figurujące na wolnych listach obejmują cytryny, tytoń, owoce suszone, sery, jedwab surowy, kapelusze, maszyny biurowe, maszyny do szycia, łożyska kulkowe itd. Obydwie strony zgodziły się na utrzymanie dotychczasowego systemu clearing owego.

Z chwilą dojścia do skutku nowej umowy, która wymagała długotrwałych rokowań, we włoskich kołach handlowych i przemysłowych oczekuje się trwałego ożywienia obrotów towarowych między obu sąsiadującymi krajami.

Obroty handlowe wykazywały bowiem ostatnio znaczny spadek. W pierwszych czterech miesiącach br. obroty ogólne spadły o 8%. Dostawy do Włoch, które stały na drugim miejscu między odbiorcami Austrii wynosiły pod względem wartościowym 314,8 mln szylingów. Import Austrii z Włoch, które stały na 4 miejscu pomiędzy głównymi dostawcami wynosił zaledwie 195,4 mln szylingów. W ten sposób powstało dla Włoch ujemne saldo w wysokości 119,4 mln. szylingów.

B R A Z Y L I A - F R A N C J A

Jak donosi agencja France Press, pomiędzy Brazylią a Francją podpisana została umowa o handlu i płatnościach,

ważność której upływa 1 lipca 1952 r. Francuski eksport do Brazylii przewidywany jest na sumę \$ 105,8 mln, a import z tego państwa - na \$ 116,8 mln, przy czym na zakup kawy przeznaczono \$ 60 mln, bawełny - \$ 40 mln, kakao - \$ 1,75 mln.

Umowa płatnicza przewiduje kredyt dla Brazylii we frankach francuskich w sumie równej \$ 20 mln, kredyt ten może być wykorzystany na zakup sprzętu we Francji, oraz innych towarów w strefie franka francuskiego.

B U Ł G A R I A - C Z E C H O S Ł O W A C J A

W Pradze podpisana została pomiędzy Bułgarią a Czechosłowacją umowa o wzajemnych dostawach towarowych i płatnościach na okres 1951 - 1955.

Zgodnie z tą umową Czechosłowacja dostarczy Bułgarii sprzęt elektrotechniczny, rozmaite maszyny i urządzenia fabryczne. Bułgaria będzie wywozić do Czechosłowacji surowce przemysłowe, artykuły rolnicze, tytoń i niektóre gatunki roślin oleistych. Pięcioletnia umowa handlowa pomiędzy Bułgarią i Czechosłowacją świadczy o stałym rozwoju i umocnieniu wzajemnych stosunków gospodarczych, co stanowi cenny wkład w dzieło walki o pokój. Wykonanie tej umowy będzie dla obu państw dalszym wielkim krokiem na drodze do socjalizmu.

C Z E C H O S Ł O W A C J A - F R A N C J A

Prowadzone od pewnego czasu francusko-czechosłowackie pertraktacje gospodarcze zostały obecnie zakończone. Nowy układ handlowy wchodzi w życie z mocą wsteczną od 1 lipca i uzupełnia układ z 2 maja 1950 r., którego ważność wygasza 30 kwietnia 1951 r. lecz została przedłużona o dalsze dwa miesiące.

Nowy układ ustala kwotę 13 mld. franków dla obustronnej wymiany towarowej, tj. mniejszą niż to miało miejsce w poprzednich umowach, które przewidywały obroty w wysokości 18,2 mld franków. Ograniczenie czechosłowacko-francuskie obrotów handlowych uwypukli się w rzeczywistości jeszcze bardziej, skoro się uwzględni zanotowany w międzyczasie wzrost cen. Czechosłowackie dostawy obejmą głównie celulozę, koks, tarcicę, nasiona oleiste, smołę oraz różne maszyny, natomiast Francja dostarczać będzie ziarna kakaowe, fosfaty, drzewo, wełnę czesankową, owoce, różne towary gotowe. Przewidziana jest nadwyżka na korzyść Czechosłowacji. Będzie ona obrócona na pokrycie finansowych zobowiązań z tytułu odszkodowań dla przedsiębiorstw francuskich znacjonalizowanych w Czechosłowacji. Czechosłowacja zobowiązała się bowiem w maju br. przekazać na ten cel sumę ryczałtową 4,2 mld franków w 20 ratach półrocznych.

CZECHOSŁOWACJA - RUMUNIA

W Pradze podpisana została pomiędzy Czechosłowacją a Rumunią umowa o obrotach towarowych i płatnościach na 1951 r. Umowa przewiduje dalsze zwiększenie obrotów handlowych pomiędzy tymi krajami w porównaniu z r.1950.

Czechosłowacki import z Rumunii będzie się składał przede wszystkim z produktów naftowych, artykułów rolniczych w tym artykułów pochodzenia zwierzęcego, oraz produkcji przemysłu leśnego i chemicznego.

Eksport Czechosłowacji składać się będzie z wyrobów przemysłu hutniczego, ceramicznego i chemicznego.

FINLANDIA - FRANCJA

W uzupełnieniu wiadomości z Nr.13/16 W.H.Z. podajemy: umowa ustala następujące kontyngenty eksportu towarów do Finlandii: fosfaty - 150.000 t, talk - 150.000 t, fosfaty mielone - 30.000 t, nawozy potasowe - 16.000 t, sól morska - 15.000 t, gips - 10.000 t, węglan sodu - 8.000 t, wyroby z metali żelaznych - 40.000 t, rury stalowe - 12.000 t, półfabrykaty stalowe 5.000 t, rury żeliwne - 3.000 t, przedza wełniana - 930 t, wełna czesankowa - 500 t, wełna nieprzerobiona - 150 t, przedza sztucznego jedwabiu - 100 t, przedza z włókna ciętego - 50 t, oliwa - 100 t, kakao - 100 t, chmiel - 50 t, oraz samochody - 500 mln fr.frs, sprzęt elektrotechniczny - 450 mln fr.franc., obrabiarki - 200 mln fr.franc., sprzęt radiowy - 180 mln fr.franc., maszyny dla przemysłu włókienniczego - 150 mln fr.franc, dla przemysłu spożywczego - 150 mln fr.franc, części motocyklowe - 125 mln fr.franc., maszyny rolnicze, łącznie z traktorami - 90 mln fr.franc., chemikalia - 350 mln fr.franc., barwniki 150 mln fr.franc., skóry garbowane - 100 mln fr.franc., tkaniny bawełniane - 300 mln fr.franc., tkaniny wełniane - 250 mln fr.franc., tkaniny z naturalnego i sztucznego jedwabiu - 150 mln fr.franc., tkaniny lniane - 40 mln fr.franc., wyroby szklane - 75 mln fr.franc., wino - 700 mln fr.franc., owoce z kolonii francuskich - 60 mln fr.franc., drzewo korkowe - 25 mln fr.franc.

Wśród towarów, które Finlandia będzie eksportować do Francji znajdują się: celuloza - 80.000 t, masa drzewna - 40.000 t, celuloza wiskozowa - 6.000 t, tektura - 8.000 t, papier - 8.600 t, papier gazetowy - 2.000 t, wyroby z drzewa - 2.100 t, oraz kopalniaki - 50.000 t, słupy telegraficzne - 17.000 t, tarcica - 22.000 standartów, zapalki - 83 mln pudełek, ser - 3.000 t.

FINLANDIA - N. R. D.

W Berlinie zawarto umowę handlową i płatniczą między Finlandią a N.R.D. na okres drugiego półrocza roku 1951, na mocy której Finlandia ma dostarczać N.R.D. materiały

drzewne, celulozę i płody rolne, otrzymując wzajemian maszyny, chemikalia i wyroby włókiennicze. Nie podano szczegółów dotyczących planowanego w przyszłości ilościowego i wartościowego zakresu wymiany towarowej między obu krajami, który był dotychczas dość nieznaczny /1950 r. - 0,2% fińskiego handlu zagranicznego/.

FRANCJA - GRECJA

Francuskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych doniosło o parafowaniu 29.VI.51 umowy handlowej z Grecją.

Poprzednia umowa wygasła 5.VI.51. Szczegóły nowej umowy nie zostały jeszcze opublikowane.

FRANCJA - HOLANDIA

Rządy Francji i Holandii postanowiły przedłużyć do 31 października br. ważność umowy handlowej z 9 lutego 1951 r. W związku z tym francuscy importerzy mogą ubiegać się o licencje na zakup w Holandii i Indonezji towarów, dla których ustalono dodatkowe kwoty, w tej liczbie na koszt słoniową, nasiona, rafinowane kwasy tłuszczowe, tłuszcze jadalne, mleko, kakao, wyroby czekoladowe, piwo, napoje alkoholowe, smoły syntetyczne, opony rowerowe i inne wyroby gumowe, wyroby skórzanе, papier, tkaniny ze sztucznego włókna, gotowe, wyroby włókiennicze, różne metale, maszyny, koks i węgiel brunatny.

FRANCJA - NIEMCY ZACHODNIE

W tych dniach podpisana została w Paryżu nowa umowa handlowa francusko-niemiecka z ważnością od 1 czerwca do 31 grudnia 1951 r.

Rokowania były oparte na ostatnich zaleceniach Organizacji Europejskiej Współpracy Gospodarczej /OEEC/ w sprawie uregulowania niemieckiego importu z Francji po 1 czerwca br. Odpowiednio do tego nowy układ przewiduje, że zachodnio-niemiecki import miesięczny z Francji zostanie zredukowany do \$ 20 mln. Asortyment towarów importowanych nie może na tym ucierpieć, ponieważ redukcje obejmą równomiernie wszystkie pozycje importu. Francja przyznała Niemcom Zachodnim nowe ułatwienia zwiększając kontyngenty przywozowe wyrobów niemieckich, a prócz tego zapewniła dodatkowe możliwości dla eksportu do strefy franka francuskiego. Przy tej sposobności oba kraje podjęły zobowiązania na dostawy, które ze strony Niemiec dotyczą węgla, ze strony zaś Francji - różnych surowców. Bliższe szczegóły nie zostały narazie podane do wiadomości.

Obeenie kontyngent importowy do Niemiec Zachodnich z Francji i jej posiadłości zamorskich ograniczony do \$ 20 mln miesięcznie należy porównać z dotychczasowymi obrotami, które podaje poniższe zestawienie /wg biuletynu handlu zagranicznego OEEC/.

Import towarów do Niemiec Zachodnich ze strefy
franka francuskiego

Przeciętna miesięczna	Francja	Kolonie franc.	O g ó ł e m
1949	6.07	2.14	8.21
1950	17.27	7.71	24.98
1951 - I kwart.	24.23	8.09	32.32
" kwiecień	14.01	6.82	20.83

Zachodnio-niemiecki import towarów z Francji i jej posiadłości zamorskich osiągnął dotychczas najwyższy poziom w IV kwartale 1950 r., dochodząc do przeciętnej sumy miesięcznej 39,42 mln dolarów, oraz w I kwartale 1951 r. dochodząc przeciętnie do \$ 32.32 mln miesięcznie, jednakże wskutek zawieszenia niemieckiej listy liberalizacyjnej w kwietniu 1951 r. wysokość tego importu spadła do \$ 20,83 mln. Na tym mniej więcej poziomie, który stanowi 60% najwyższego dotychczas zanotowanego poziomu, ma się utrzymać import zachodnio-niemiecki z Francji w okresie trwania nowej umowy handlowej.

H I S Z P A N I A - J A P O N I A

Według doniesień prasy japońskiej pomiędzy Japonią a Hiszpanią zawarta została umowa handlowa, na podstawie której Japonia będzie eksportować do Hiszpanii wyroby z miedzi, maszyny, chemikalia, materiały izolacyjne. Japoński import z Hiszpanii składać się będzie przede wszystkim z potażu, soli i szpatu.

H O L A N D I A - N I E M C Y

Ambasada holenderska w Bonn oświadczyła w ubiegłym tygodniu, że uzgodniono podstawy wymiany towarowej holendersko-niemieckiej do końca 1951 r. Wymiana towarowa odbywać się będzie do 31 grudnia na zasadach istniejącego układu handlowego w ramach miesięcznych limitów nakreślonych przez OEEC to jest \$ 9.5 mln.

Negocjatorzy ułożyli listę towarową, uwzględniającą również sezonowość niektórych gałęzi handlu.

W rozmowach toczących się od 19 czerwca, omawiano również metody utrzymania handlu zliberalizowanego w ramach miesięcznych kontyngentów OEEC.

We wrześniu OEEC ma ponownie zbadać kontyngenty ustalone dla Niemiec Zachodnich w handlu z krajami będącymi członkami EPU na podstawie bieżącej sytuacji płatniczej Niemiec Zachodnich.

I R L A N D I A - N I E M C Y Z A C H O D N I E

23 czerwca 1951 r. podpisano w Bonn umowę handlową pomiędzy Irlandią a Niemcami Zachodnimi z ważnością na

15 miesięcy - od lipca 1951 do września 1952 r.

Eksport Irlandii w ciągu tego okresu przewidywany jest na sumę \$ 3.550.000. eksport zaś Niemiec Zachodnich do Irlandii - na \$ 5.244.000.

IRLANDIA - NORWEGIA

Jak donosi agencja Press Association Irlandia i Norwegia podpisały dnia 2 lipca 1951 r. w Dublinie umowę handlową. Na mocy tej umowy strony zobowiązały się stworzyć najbardziej korzystne warunki dla dopuszczenia na swoje rynki artykułów spożywczych i innych towarów, szczególnie tych, których eksport posiada dla każdej ze stron szczególnie ważne znaczenie.

Umowa nie jest ograniczona żadnym terminem jednak może być ona wypowiedziana przez każdą ze stron na trzy miesiące.

W liście towarów, których eksport ma szczególne znaczenie dla Irlandii znajdują się artykuły włókiennicze, kapelusze, obuwie, odzież gotowa, kazeina, gips, wyroby i naczynia szklane, szlifierki, liny i sznurki, ostrza do brzytw, szczotki, skórki królicze, mięso konserwowane, mleko w proszku, whisky i gin.

Norwegia eksportować będzie m.inn.: konserwy rybne, tran, mączkę rybną, nawozy azotowe, niektóre wyroby przemysłu leśnego, papier i tekturę, futra, surowce mineralne. Do umowy dołączono poza tym listy towarów, import których ma szczególne znaczenie dla stron. Na liście Irlandii są: tarcica, masa drzewna, papier, papier gazetowy, nawozy azotowe, mączka rybną.

Na norweskiej liście towarowej figurują wełna i tkaniny.

NIEMCY ZACHODNIE - PAKISTAN

Jak donosi gazeta "Doon" 3.VII.br. zawarta została pomiędzy Pakistanem a Niemcami Zachodnimi umowa handlowa, na mocy której Pakistan będzie eksportować do Niemiec Zachodnich: bawełnę - \$ 30 mln /180.000 bel/, jute - \$ 22 mln, oraz wełnę, skórę, ryż, pszenicę, nasioną, bawełnę, rudę chromu i inne towary - ogółem na sumę \$ 67 mln.

Import Pakistanu z Niemiec Zachodnich stanowić będzie maszyny - \$ 18,5 mln, metale żelazne - \$ 7 mln, wyroby z żelaza, stali i surówki - \$ 12,7 mln, samochody - \$ 5.8 mln, oraz sprzęt elektrotechniczny, chemikalia, artykuły optyczne, papier, szkło i wyroby szklane, tkaniny bawełniane i inne towary - ogółem na sumę \$ 62,5 mln.

NIEMCY ZACHODNIE - SZWECJA

Pomiędzy Niemcami Zachodnimi a Szwecją zawarta została dodatkowa umowa handlowa, przewidująca obroty towa-

rowe na sumę 8,5 mln koron szwedzkich dla obu stron. Na mocy nowej umowy Niemcy Zachodnie dostarczą Szwecji 150.000 t brykietów węgla brunatnego w zamian za masło śmietankowe, metale żelazne, celulozę i granit.

REGLAMENTACJA OBROTÓW HANDLOWYCH

ARGENTYNA

Uprzednie pozwolenia dewizowe bez wykorzystania dewiz

O uzyskanie pozwolenia dewizowego starać się mogą jedynie firmy i importerzy stale importujący dane towary, zarejestrowani w Rejestrze Dewizowym Państwowej Dyrekcji Urzędów Celnych.

W wypadku niepełnego wykorzystania przyznanego zezwolenia w rozmiarze przekraczającym 10% posiadacz zezwolenia obowiązany będzie do uiszczenia odszkodowania w wysokości 20% od wartości przypadającej na część zezwolenia dewizowego niewykorzystaną przy załatwieniu odprawy celnej. Zapłata odszkodowania winna być zabezpieczona przez Instytucję upoważnioną do wykonywania operacji dewizowych. Instytucja upoważniona dająca gwarancję będzie odpowiedzialna poza tym za zwrot zezwolenia dewizowego Argentyńskiemu Bankowi Centralnemu, który wraz z depozytem z tytułu należnego odszkodowania, winien być wniesiony w ciągu 10 dni licząc od daty upływu ważności odnośnego zezwolenia lub od daty dokonania ostatniej odprawy celnej towarów objętych wspomnianym zezwoleniem.

Podania o zezwolenie winny być składane w dwóch egzemplarzach na formularzach ustalonych dla każdego przypadku, za pośrednictwem instytucji lub agenta giełdowego upoważnionego do wykonywania operacji dewizowych, od 10 do 20 każdego miesiąca, poczynając od dnia 10 sierpnia 1951 roku. Duplikat po załatwieniu formalności przez Argentyński Bank Centralny zostanie zwrócony instytucjom, które podania te złożyły.

BURMA

Częściowa liberalizacja

Ministerstwo Handlu podało do wiadomości, że z dniem 16.VI.51 r. następujące towary zostały poddane pod Open General Licence Nr.XIV: materiały bawełniane na ubrania, płaszcze przeciwdeszczowe, instrumenty elektryczne, fotograficzne, narzędzia ciesielskie, farby, nasiona roślin i kwiatów ogrodowych.

Z dniem 29.VI.51 udzielono ogólnego zezwolenia na import oleju z orzeszków ziemnych z wszystkich krajów za wyjątkiem Kanady i strefy dolarowej.

DOMINIKAŃSKA REPUBLIKA

Przesyłki "Ekspres lotniczy"

Władze Republiki Dominikańskiej wprowadziły obowiązek dołączania faktur konsularnych także do paczek przesyłanych drogą powietrzną jako "ekspres lotniczy".

HONG - KONG

Nowe środki kontroli handlu zagranicznego

Z dniem 25.VI.51 weszło w życie rozporządzenie rządu o ścisłej kontroli eksportu i importu. Ustanowienie kontroli na znaczną ilość towarów ma dać gwarancję dostawcom, że towary nie będą reeksportowane. Między innymi podane są kontroli następujące towary: broń i amunicja, produkty naftowe, materiały transportowe, artykuły żelazne i większość metali nieżelaznych, guma, większość produktów chemicznych, większość instrumentów naukowych, obrabiarki, niektóre urządzenia przemysłowe jak: generatory i motory elektryczne.

Import tych towarów może się odbywać tylko na podstawie osobnego zezwolenia. Kroki te mają na celu przede wszystkim kontrolę handlu Hong-Kongu z Chinami.

INDIE

Rewizja przepisów importowych

Ze względu na ogólną wyżkę cen światowych została, dekretem z dnia 13.III.51, automatycznie podwojona wartość pozwoleń na okres styczeń-czerwiec 1951 r. Obecnie podwyższono jeszcze o 10% pierwotną wartość licencji.

Licencje importowe na okres lipiec-grudzień wymagane są w następujących okolicznościach:

- 1/ gdy, z powodu wyżki popytu i cen uważa się, że import po podwojeniu wartości licencji w okresie styczeń-czerwiec nie będzie w stanie zaspokoić potrzeb Indii /Lista A/,
- 2/ gdy wartość licencji na okres styczeń-czerwiec nie została podwojona /Lista B/,
- 3/ dla nowych pozycji, które nie były objęte pozwoleniem w okresie styczeń-czerwiec /Lista C/,
- 4/ dla towarów w stosunku do których pozwolenia były wydawane bez ograniczeń /Lista D/.

Licencje, łącznie z tymi, których wartość została podwojona, są ważne przez okres 1 roku od dnia wydania.

I R A K

Dalsza liberalizacja

Zarządzeniem Dyrekcji Generalnej Importu włączono pewne artykuły do listy towarów, których import do Iraku jest wolny: artykuły elektryczne do domowego użytku, /żelazka do prasowania, piece, maszynki do parzenia kawy/, aparaty radiowe, abażury do lamp elektrycznych, glejtę żółtą, tkaniny meblowe, pończochy bawełniane, brzytwy do golenia, pędzle, nożyce, łózka żelazne, obcasy i kopyta drewniane i metalowe, łańcuchy i liny z żelaza i stali używane w przemyśle.

I R A N

Depozyt przy otwieraniu akredytywy

Upoważnione do tego Banki wymagają od importatorów złożenia gotówką w rialach 100% depozytu w wypadku niepotwierdzonej zagranicą akredytywy. Dotychczas obowiązywało pokrycie w 75%.

Nowy kurs dewiz

Z dniem 24.VI.51 ustalono nowy kurs riala. Wynosi on 116,20 riala za 1 £ dla towarów pierwszej potrzeby i 132,3 rialów za 1 £ dla reszty towarów. Następujące towary przestały być uważane za towary "podstawowe": herbata, wyroby żelazne, farby i artykuły elektrotechniczne.

N I E M C Y Z A C H O D N I E

Kontrola towarów kontyngentowanych

Okólnikiem Nr.II/51 obowiązującym od 1.VI.51 "minister gospodarki" określił procedurę kontroli eksportu i importu towarów kontyngentowanych.

Eksport: przy wydawaniu pozwolenia Biura Centralne mają prawo wymagać przedłożenia świadectwa importowego wydanego przez kompetentne władze kraju przeznaczenia. Władze Centralne mają również prawo, przy wydawaniu pozwolenia, żądać od eksportera przedstawienia późniejszego zaświadczenia o przybyciu towarów do kraju przeznaczenia. Zaświadczenie to winno być złożone do dwóch miesięcy.

Import: na żądanie zagranicznego dostawcy, Biuro Centralne ma prawo wydawać świadectwa importowe. Jeżeli dostawca domaga się również potwierdzenia nadejścia towaru, wówczas władze celne wystawiają dokument o ocleniu w dwóch egzemplarzach, z których jeden wysyła się dostawcy.

NOWA ZELANDIA

Reglamentacja importu na rok 1951

Od dnia 14.VI.51 nie są wymagane pozwolenia na import następujących artykułów: ciasta, maki, makaronu, różnego rodzaju mydła /proszek mydlany, ekstrakt z mydła, mydło suszone, w płynie itd/, wino o zawartości powyżej 40% alkoholu, witamin, granitu i marmuru, skórzanych pasów transmisyjnych i transporterów.

SYRIA

Ograniczenia eksportowe

Zarządzeniem rządu wstrzymany został eksport odpadków i żelomu z odlewów żeliwnych /poz.tar.698/.

SZWAJCARIA

Kontrola eksportu

W dniu 18.VI.51 został opublikowany dekret o wprowadzeniu kontroli eksportu. Na eksport towarów wymienionych w załączniku do tego dekretu należy uzyskać specjalne pozwolenie. Wydane jest ono osobom i firmom, stale zamieszkującym Szwajcarię, które trudnią się zawodowo eksportem i dają gwarancję, że wypełnią warunki związane z pozwoleniem. Pozwolenia są ważne trzy miesiące, ale mogą być przedłużone.

Przy eksporcie towarów, których dotyczy ten dekret, eksporter winien przedstawić władzom celnym świadectwa ich szwajcarskiego pochodzenia, dołączone do deklaracji eksportowej.

Utrzymane zostały w mocy dekrety z 16 i 30.V.50 r. dotyczące eksportu maki, chleba i sera jak również specjalne ustawy odnośnie do złota, zegarków i przemysłu hafciarskiego.

SZWECJA

Ograniczenia importowe

Z dniem 1.VII.1951 skreślone zostały z listy "wolnego importu" następujące artykuły: ruda tungstenu, /poz. 414:2/ i molibdenu /poz.414:3/, oraz związki chemiczne, zawierające złoto, niezależnie od tego pod którą pozycją taryfy są sklasyfikowane.

TURCJA

Rejestrowanie transakcji eksportowych

Na podstawie okólnika Nr.391 z 9.VI.51 ministerstwa gospodarki, eksporterzy obowiązani są do rejestrowania

sprzedaży w ciągu dwóch dni od daty ostatecznego zawarcia umowy. Muszą oni ujawnić cenę sprzedaży, ilość i rok produkcji oraz udowodnić, że czasokres dostawy jest realny. Przy rejestracji wydawane jest zaświadczenie, wymagane przez władze celne.

U. S. A.

Kontrola eksportu przy tranzycie

Towary, znajdujące się na statku z przeznaczeniem do innego kraju i przechodzące przez Stany Zjednoczone tranzytem, bez wyładowywania ich na wodach U.S.A. i nie kierowane w dokumentach pierwotnie do Stanów Zjednoczonych - nie wymagają pozwolenia eksportowego wydawanego przez Departament Handlu Stanów Zjednoczonych. Jednakże od 5.VII.51 towary, które pierwotnie były tam kierowane, podlegają kontroli eksportowej Stanów Zjednoczonych niezależnie od tego czy są czy też nie są wyładowywane na wodach U.S.A.

W E N E Z U E L A

Import ryżu

W zarządzeniu Nr.57 Komisji Zaopatrzenia z dnia 7.VI.51 podano, że tylko Banco Agricola y Pecuario jest wyłącznie upoważniony do zakupu ryżu produkowanego w kraju oraz do importu ryżu łuszczonego. Od dnia 1.VII.51 nikt inny poza tym Bankiem nie otrzyma pozwolenia na import ryżu.

W I E L K A B R Y T A N I A

Zakaz eksportu

W związku ze zbrojeniami i potrzebami przemysłu, - angielskie ministerstwo handlu odwołało z dniem 19.VII.51 wszystkie pozwolenia na eksport platyny i stopów do wszystkich krajów z wyjątkiem Wspólnoty Brytyjskiej i Stanów Zjednoczonych.

C Ł A

ARGENTYNA

Zwolnienie od cła

Na podstawie uchwały ministerstwa skarbu, gospodarki krajowej oraz przemysłu i handlu dekret Nr.16. 787/48 o zwolnieniu artykułów od opłat importowych i dodatkowych, został rozciągnięty na następujące towary: rusztowanie z rur metalowych oraz akcesoria do tychże /klamry, łączniki itd./, zastrzały teleskopowe ze stali do żelazobetonu typu ACROW lub typów podobnych, kleszcze rozciągające ze stali /żelazo zbrojeniowe do żelazobetonu/ wraz z częściami mechanicznymi do ich podnoszenia typu ACROW lub typów podobnych.

BENELUX

Zawieszenie ceł

Dekretem z 20.VI.51 opublikowanym w Moniteur Belge z 27.VI.51 czasowe zawieszenie i zredukowanie ceł importowych zostało przedłużone do 31 grudnia 1951. Dotyczy to głównie sztucznego włókna i blach żelaznych, stalowych, ocynkowanych o grubości 0,35 mm.

CEJLON

Zmiana taryfy celnej

Ceylon Government Gazette Nr.10269 z 12.7.51 podała szereg zmian taryfy importowej, które weszły w życie dnia 13.VII.51. Zmiany te zostały wprowadzone w związku z nowym budżetem na rok 1951/52.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

Nowy system celny

Z dniem 1.V.51 weszło w życie "prowizoryczne prawo celne". Stawia ono przed administracją celną potrójne zadanie: kontroli importu i eksportu, pobieranie ceł i zwalczanie kontrabandy.

¹
Kontrola importu i eksportu oraz odpowiednio nałożone stawki celne mają na celu przede wszystkim ochronę i rozbudowę przemysłu krajowego. I tak:

- 1/ w wypadku importu gotowych wyrobów przemysłowych i półfabrykatów, produkowanych w kraju na szeroką skalę, lub których produkcja w przyszłości może się rozwinąć - stawki celne będą wynosiły więcej niż różnica pomiędzy ich kosztami produkcji, a kosztami produkcji krajowej tej samej kategorii towarów.
- 2/ Wyższa stawka celna jest nałożona na towary nie podstawowe i luksusowe.
- 3/ Niskie stawki celne względnie zupełnie wolny od cła jest import dóbr inwestycyjnych i wyposażenia przemysłowego, surowców, maszyn rolniczych, ziarna i nawozów sztucznych, które albo nie są wogóle produkowane, albo są produkowane na małą skalę.
- 4/ Równie niskim stawkom podlega względnie wolny jest od cła import książek naukowych, środków przeciwko owadom i zarazom wśród roślin, które nie mogą być produkowane w kraju ani zastąpione przez środki produkowane w kraju.
- 5/ Sama taryfa celna dzieli się na taryfę uprzywilejowaną odnoszącą się do państw, które zawarły konwencje względnie umowy handlowe z Chińską Republiką Ludową i taryfą normalną - dla pozostałych państw.

FRANCJA

Zawieszenie ceł

W Journal Officiel z 30.VI.51 została zamieszczona wiadomość o dalszym zawieszeniu ceł na pewne gatunki bydła rogatego i mięsa /poz.Ex 3 i 13 A/.

Journal Officiel z 7.VII.51 podał wiadomość o czasowym zawieszeniu ceł na ścierniwo /poz.825 C/, papier pergaminowy /noz.825 D/ i papier sulfitowy /noz.834/.

INDIE

Cło eksportowe

Z dniem 30.VI.51 zostało podwyższone cło eksportowe na orzechy ziemne z 80 rp na 150 rp od tony oraz nałożone cło na eksportowane nasiona oleiste, niesklasyfikowane pod inne pozycje, w wysokości 150 rp od tony i na olej roślinny również niesklasyfikowany gdzieindziej - 300 rp. Cło eksportowe na nasiona lnu ustalono na 100 rp, a na olej lniany na 300 rp od tony.

Utrzymanie cła "ad val" na aluminium

Rząd indyjski podał do wiadomości, że cło na aluminium w wysokości 30% ad valorem zostaje utrzymane aż do 14.V.52 r. Natomiast przestaje się pobierać dodatkowe cło

w wysokości 46 rp od tony wyrobów aluminiowych i 237 rp od tony surowego aluminium.

JORDANIA

Zniesienie ceł

Jordan Official Gazette podała wiadomość o zniesieniu z dniem 7.VII.51 ceł na materiały i urządzenia importowane do użytku przemysłu chłodniczego, pod warunkiem, że będą one importowane bezpośrednio przez właścicieli fabryk, względnie przekazane im ze składów celnych.

KONGO BELGIJSKIE

Zniesienie ceł importowych na cement

Rozporządzeniem rządu z dnia 29.VI.51 zostały zniesione cła importowe na cement /poz.30 b /.

LIBAN

Zmiana ceł

Najwyższa Rada Celna podała do wiadomości dalsze zmiany taryfy celnej. Dotyczą one między innymi: ekstraktów roślinnych, laktozy, gazów w stanie płynnym i stałym, różnych związków chemicznych, wyrobów z tektury i papieru niesklasyfikowanych pod inną pozycją, torebek podróżnych, do zakupów i innych.

Cła w większości wypadków zostały znacznie obniżone.

MEKSYK

Reglamentacja ceł importowych

Rząd meksykański zmienił sposób obliczania cła ad valorem. Obecnie o ile ceny zagraniczne są znacznie niższe od cen meksykańskich albo niższe od kosztów produkcji w kraju, wówczas podstawą do obliczenia będą te ostatnie, a nie cena zagraniczna. Taryfa meksykańska przewiduje, że dział ceł ad valorem - może być obliczany bądź według ceny faktury, bądź według cen oficjalnych.

MOZAMBIK

Zniżka ceł na surowce

Artykuł 23 wstępnych instrukcji do nowej taryfy celnej upoważnia do stosowania aż do 50% zniżki² ceł na surowce importowane dla potrzeb przemysłu, uważanego za ważny dla całości gospodarki.

PORTUGALIA

Przywrócenie opłaty dodatkowej przy eksporcie kasyterytu

Została przywrócona opłata dodatkowa przy eksporcie kasyterytu w wysokości 15 escudos od kg. Opłatę tę winien eksporter uiścić przy wniosku o pozwolenie eksportowe. Ono w wysokości 32 escudos i 40 centavos od tony płatne jest przy eksporcie.

SZWECJA

Zmiana ceł

W celu dostosowania szwedzkiej taryfy celnej do umów zawartych w Torquay rząd wprowadził szereg zmian, które weszły w życie z dniem 1.7.51.

U. S. A.

Zmiana ceł

Z dniem 6.VI.51 weszły w życie zmiany taryfy celnej wprowadzone celem przystosowania jej do umów zawartych w Torquay.

WIELKA BRYTANIA

Zmiana ceł

Z dniem 1.IX.51 zostaną wprowadzone zmiany ceł celem dostosowania angielskiej taryfy celnej do umów zawartych w Torquay.

ZAKAŹNIKI

Remilitaryzacja gospodarki Niemiec Zachodnich

Celem tzw. planu Marshalla, który wraz z kosztami okupacji mocarstw zachodnich obciąża ludność zachodnio-niemiecką sumą przeszło 15 miliardów marek niemieckich, było od samego początku wkroczenie na tory gospodarki zbrojeniowej. Monopole przemysłu hutniczo-górniczego obszaru Ruhry tworzyły zawsze zalążek agresywnej bazy niemieckiego imperializmu. Bazę tę, o rocznej produkcji przeszło 120 milionów ton węgla kamiennego i przeszło 18 mln. ton stali, z przeszło 800.000 wysokokwalifikowanymi robotnikami, podporządkował imperializm amerykański swym agresywnym celom, niemieckim monopolistom, z którymi od dawna jest on ściśle związany, wyznaczając rolę młodszego partnera.

Monopoliści niemieccy oraz ich rzecznik Adenauer zgodzili się jak najchętniej na pierwsze żądanie amerykańskie, co do przywrócenia Niemcom Zachodnim "zdolności kredytowej", jako warunku przyjęcia ich na partnera. Dlatego też Niemcy Zachodnie uznały dług zagraniczne, zaciągnięte przed wojną przez imperializm niemiecki, wraz z powojennymi długami Zachodnich Niemiec.

Tym sposobem toruje się drogę do uzyskania amerykańskich pożyczek dla niemieckiego przemysłu zbrojeniowego, podobnie jak to się stało po pierwszej wojnie światowej. Ciężar tych uznanych długów nie spada wcale na monopolistów, gdyż zostały one już z góry przerzucone na barki szerokich mas ludności.

Drogą inflacji kapitałowej amerykański kapitał monopolistyczny związał się już od roku 1945 z najbardziej intratnymi gałęziami strategicznymi gospodarki zachodnio-niemieckiej.

Według obliczeń Niemieckiego Instytutu Gospodarczego należy udział kapitałów amerykańskich monopolów oceniać na 1,3 do 1,4 miliardów m.niem., z których na same przemysły: naftowy, elektrotechniczny, pojazdów mechanicznych, budowy maszyn i aparatów przypada przeszło 560 mil.m.niem.

Stosując wszelkie metody finansowo-techniczne uzależnienia Niemiec Zachodnich za pośrednictwem Europejskiej Unii Płatniczej, planu Marshalla, uznania długów zagranicznych przez rząd boński, bądź też przez podpisanie planu Schumana, amerykańscy monopolisci otworzyli sobie drogę do pełnej eksploatacji tego kraju.

Uchwycili oni w swe ręce bezpośrednią kontrolę nad znaczną częścią całego przemysłu zachodnio-niemieckiego opanowawszy swym kapitałem strategicznie najważniejsze

gałęzie gospodarki niemieckiej. Uczestnicząc bezpośrednio w gospodarce niemieckiej w formie kapitału akcyjnego kapitał amerykański zdołał już opanować cały szereg przemysłów, i tak np. udział kapitalistów amerykańskich w przemyśle naftowym wynosi 29%, samochodowym 25% oraz w elektrotechnicznym około 10%. Dalszy krok Amerykanów polegał na wskazaniu warunków, na jakich są oni skłonni do inwestowania swych kapitałów. Przedstawiciele dwóch najpotężniejszych związków monopolistycznych Haynes i Michler, reprezentujących prawie 80% gospodarki amerykańskiej, uzależnili udzielanie kredytów i pożyczek amerykańskich w Niemczech Zachodnich od odebrania związkowi zawodowemu prawa ingerowania w sprawy przemysłu Niemiec Zachodnich.

"Amerykańska pozycja wobec Niemiec Zachodnich opiera się przede wszystkim na stosunkach gospodarczych. Prawo współgospodarowania pracowników wywołałoby najsilniejszy sprzeciw w amerykańskim świecie gospodarczym.

Według opinii amerykańskiej niemiecki oraz zagraniczny kapitał prywatny szukać będą możliwości inwestycyjnych w przemysłach, niepodlegających tej ustawie....."

Obok amerykańskich monopolii, które nie zostawiają żadnej wątpliwości pod względem supremacji, również zachodnio-niemiecki kapitał monopolistyczny toczy zaciekłą walkę o umocnienie swej pozycji. W związku z tym, szczególnie na obszarach Renu i Ruhry, leżących w strefie brytyjskiej wydają się sprzeczności między monopolistami amerykańskimi i brytyjskimi, co w rezultacie prowadzi do celowego wzmocnienia monopolistycznej koncentracji kapitału. Wyrazem okrzepnięcia zachodnio-niemieckich monopolów przemysłowych jest m.inn. odroczone na dwa lata likwidacja Centralnego Biura Sprzedaży Węgla w Zagłębiu Ruhry, przy równoczesnym rozpoczęciu rokowań o założenie nowego syndykatu, przeprowadzone wbrew żądaniom francuskim rozwiązanie sprawy dekarTELIZACJI kopalń węgla, która właściwie ułatwi i w rzeczywistości zainauguruje nowy proces koncentracji oraz popierane przez Londyn tendencje koncentracyjne banków. Człowiek monopolistów z czasów weimarskich i hitlerowskich znowu odgrywa dziś kierowniczą rolę. I tak np. dr. Reusch, naczelny dyrektor "Gutehoffnungshütte", Sp. Akc. w Oberhausen, obsługuje niemiecką delegację do rokowań w sprawie planu Schumana, dając w ten sposób wyraz swemu protestowi przeciw likwidacji sześciu koncernów stalowych. Minister spraw wewnętrznych "rządu w Bonn" dr. Lehr jest powiernikiem "Rheinisch-Westfälische Bank" i członkiem rady nadzorczej "Vereinigte Stahlwerke" w Düsseldorfie. Przyjaciół Adenauera, Pferdemenges, jest właścicielem domu bankowego Salomon Oppenheim & Co w Kolonii.

Miedzy zwolnionymi przez Amerykanów zbrodniarzami wojennymi znajdują się dyrektorzy I.G. - Farben-von Schnitzler i ter - Meer, baronowi stalowi Flick i Krupp, królowie finansów Schacht, Puhl /Reichsbank/ i Rasche /Dresden Bank/ oraz wielu innych. Wszyscy oni stali się znów "doradcami" oraz pomocnikami monopolistów własnych i amerykańskich. Krupp stworzył ponownie konsorcjum monopolistycz-

ne z kapitałem 150 mln. m. niem. Coraz silniejsze włączanie zachodnio-niemieckiego przemysłu do amerykańskich planów zbrojeniowych uwidacznia się nawet ze sztucznie spreparowanej statystyki zachodnio-niemieckiej. Według niej, wskaźnik produkcji przemysłu wojennego w skali miesięcznej 1950 r. wzrósł w stosunku do roku 1936 o 80%, podczas gdy wskaźnik produkcji pokojowej jest jeszcze ciągle niższy o 13%. W grudniu 1950 r. produkcja zachodnio-niemieckiego przemysłu wojennego osiągnęła nawet rekordowy poziom 224%.

Jak donosi "Stuttgarter Zeitung" z 21.III.1951 r. Wysoki Komisarz Amerykański Mc.Cloy domagał się niedwuznacznie, przedstawienia produkcji niemieckiej na tory wojenne: "Zachodnie Niemcy mogłyby poczynić amerykańskim postulatom daleko - koncesje, gdyby wprowadziły u siebie pewną kontrolę gospodarczą, dotyczącą w szczególności: 1/ systemu przydziału surowców 2/ ograniczeń importowych 3/ restrukcji kredytowych 4/ ograniczenia produkcji artykułów dla potrzeb cywilnych w celu zwiększenia produkcji i eksportu materiałów zbrojeniowych".

Według informacji, pochodzących z tego samego źródła amerykańska administracja planu Marshalla w Europie oświadczyła, że, ostatnie przydziały dla Niemiec Zachodnich zostały przyznane "z zastrzeżeniem". Przydziały te uznane będą jako część pomocy marshallowskiej dla Niemiec, o ile postulaty Mc.Cloy'a zostaną zrealizowane do chwili rozpoczęcia dostaw. Tymczasem "rząd" w Bonn w znacznej mierze zrealizował już te postulaty. W związku z wymogami remilitaryzacji zakazano używania dla potrzeb cywilnych miedzi, mosiądzu, cynku oraz innych metali nieżelaznych. W przemyśle samochodowym należy się liczyć z ograniczeniem produkcji do 30%.

W przydziale surowców przyznano całkowity priorytet przemysłowi zbrojeniowemu. Sztucznie istniejący brak węgla odbija się w pierwszym rzędzie na gospodarstwach domowych oraz produkcji cywilnych artykułów konsumcyjnych. Import został ograniczony kosztem surowców i zaopatrzenia ludności w artykuły pierwszej potrzeby. Wysoka nadwyżka importu łącznie z miliardowym zadłużeniem zachodnio-niemieckiego handlu zagranicznego spowodowała likwidację tak głośno reklamowanej "liberalizacji" handlu. Udzielanie kredytów zarówno dla handlu importowego, jak i dla produkcji odbywa się zgodnie z dyrektywami amerykańskimi, dławiącymi przemysł pokojowy.

Najznacześniejszy dotąd akt gospodarczy i polityczny w ramach zbrojeń Europy Zachodniej i remilitaryzacji Zachodnich Niemiec, stanowi plan Schumana, parafowany 19.III.1951 r., a podpisany 18.IV.1951 r. Imperializm Stanów Zjednoczonych nie byłby w stanie urzeczywistnić swoich wojennych planów europejskich bez tak wszechstronnie rozbudowanej bazy zbrojeniowej, jaką przedstawia "zjednoczenie węgla i stali" przy współudziale Niemiec Zachodnich. Dlatego też "New York Herald Tribune" z 20.III.1951 r. oświadczył, że plan Schumana jest głównym celem amerykańskiej polityki w Europie". Już w sierpniu - wrześniu 1949 r. Stany Zjednoczone na United Nations Scientific Conference on Conversation and Utilisation of Resources /U.N.S.C.C.U.R./

zaleciły zespolenie zasobów węgla i stali Francji, Zachodnich Niemiec i państw Beneluxu. Dnia 9 maja 1950 r. francuski Minister Spraw Zagranicznych musiał więc obwieścić ów amerykański plan, oczywiście po otrzymaniu w przeddzień ostatnich wskazówek od bawiącego wówczas w Paryżu Sekretarza Stanu Achesona.

Do nawiązanych i częściowo odwlekanych rokowań nad projektem umowy wtrącili się monopolisci amerykańscy i nakazali parafowanie oraz podpisanie planu w początkach 1951 roku.

Rolę amerykańskich, zakulisowych promotorów tego planu oraz ich decydujący nacisk w obradach zdemaskował w dwa dni po parafowaniu planu francuski "Le Figaro", stwierdzając, że "intensywność, z jaką Stany Zjednoczone zmierzały do tego porozumienia, nie jest dla nikogo tajemnicą, zaś rozstrzygająca rola pana Mc.Cloy'a została podkreślona osobiście przez kanclerza Adenauera".

Przez wzięcie udziału w planie Schumana Adenauer wydał w ręce amerykańskich imperialistów największe i najważniejsze bazy surowcowe i ośrodki przemysłowe Niemiec, a mianowicie obszar Ruhry oraz bezprawnie przez Francję anektowany obszar Saary.

Niemieccy monopolisci, jako młodszy partnerzy Wall Street'u, czynią wysiłki, by zapewnić sobie w ramach spisku imperialistów europejskich i amerykańskich możliwie największy udział.

Przemysł hutniczo-górnictwo w Nadrenii i na obszarze Ruhry wnosi, za pośrednictwem istniejących w dalszym ciągu koncernów zbrojeniowych, jak Vereinigte Stahlwerke Klöckner - Konzern oraz zakłady Kruppa, z gospodarczego punktu widzenia największe udziały do "zjednoczenia żelaza i stali". Produkcja krajów, które podpisały plan Schumana, przedstawiała się w roku 1950 jak następuje:

	Węgiel	Stal	Walcówka
Niemcy Zachodnie	51,0	38,0	37,0
Francja/łącznie z Saarą/	30,0	33,0	33,0
Belgia	12,5	12,0	13,0
Holandia	6,0	1,5	1,5
Luksemburg	-	8,0	7,5
Włochy	0,5	7,5	8,0
	100,0	100,0	100,0

W dniu opublikowania projektu planu Schumana amerykański gubernator Niemiec Zachodnich, Mc Cloy, zażądał od "rządu" w Bonn ograniczenia produkcji towarów przeznaczonych do konsumpcji ludności cywilnej, w celu "zwiększenia wytwórczości eksportowych materiałów wojennych".

Plan Schumana oznacza w praktyce "węgiel dla zbrojeń,

zamiast dla mieszkań, stal dla armat, czolgów i granatów, zamiast dla maszyn tkackich, plugów oraz budownictwa mieszkaniowego". /Z uchwały Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej z dnia 5.IV.1951 r./.

W dniu 3.IV.1951 r. trzy zachodnie mocarstwa okupacyjne zarządziły "zniesienie ograniczeń produkcyjnych w budowie okrętów, jak również anulowanie zakazu produkcji benzyny syntetycznej i buni", oraz cały szereg dalszych "ułatwień produkcyjnych", mających na celu, jak to stwierdza wyraźnie pismo Wysokich Komisarzy, skierowane do Adenauera, jedynie ochronę produkcji zbrojeniowej Niemiec Zachodnich.

W górnictwie węglowym podjęto na szeroką skalę rozbudowę zaplecza technicznego celem podniesienia wydajności kopalń, pozwalającą już w najbliższym czasie na wzrost produkcji o 20%. Jednocześnie zachodnio-niemieccy baronowie węglowi wywołali sztuczny kryzys węglowy, mający na celu wymuszenie większego udziału w amerykańskich zyskach oraz uzyskanie wyższych cen na rynku wewnętrznym.

W przemyśle stalowym i węglowym produkcja już dawno przekroczyła tzw. "kwoty", a każde przekroczenie "dopuszczalnych" norm określone jest jako "wkład do obrony Zachodniej Europy". Najróżnorodniejsze zakłady w Niemczech Zachodnich oraz Zachodnim Berlinie wyrabiają materiały zbrojeniowe w formie półfabrykatów i produktów gotowych oraz wszelkie części zamienne.

Około 30 zakładów zachodnio-niemieckich wytwarza części lub uzbrojenia dla czolgów, 17 zakładów produkuje motory oraz uzbrojenie dla samolotów a około 35 zakładów wytwarza broń artyleryjską, amunicję i materiały wybuchowe. Współpracują z nimi, jako uzupełnienie zachodnio-niemieckich, amerykańskich oraz zachodnio-europejskich fabryk broni, fabryki przemysłu optycznego, precyzyjnego, elektrotechnicznego, pojazdów mechanicznych, jak również liczne zakłady przemysłu lekkiego, które przeszły na produkcję zbrojeniową, np. fabryki włókiennicze /mundury/, fabryki przemysłu skórzanego /obuwie wojskowe, pasy i rzemienie/, fabryki wyrobów metalowych /manierki, okucia itd./ oraz wytwórnie artykułów spożywczych /konserwy wojskowe/. Również wzrost zatrudnienia jest charakterystyczny dla produkcji zbrojeniowej. W najważniejszych gałęziach gospodarki zbrojeniowej liczba zatrudnionych w październiku 1950 r. podniosła się o 17% w stosunku do analogicznego okresu w roku ubiegłym, natomiast w przemyśle pracującym przeważnie dla celów pokojowych, nie tylko nie następuje w tym czasie żaden wzrost zatrudnienia, lecz przeciwnie, obserwuje się tam znany spadek.

Koniunktura zbrojeniowa odbija się również niezwykle jaskrawo w handlu zagranicznym. Wykazuje on w czasie od I półrocza 1949 r. do II półrocza 1950 r. następujące charakterystyczne zmiany:

Wzrost eksportu

żelaznemu	o 10%
węgla kam.	40%
walcówki	461%
maszyn	300%
samochodów	470%

Wzrost importu

rudy żelaznej	o 130%
nafty	108%

Pomimo silnego rozwoju eksportu zachodnio-niemieckiego, będącego wynikiem amerykańskiej polityki zbrojeniowej, zachodnio-niemiecki bilans handlu zagranicznego jest w wysokiej mierze bierny. W roku 1950 import zachodnio-niemiecki przewyższał eksport przeciętnie o 251^{mln} m.niem. miesięcznie. W kwietniu 1951 roku po raz pierwszy stosunek ten uległ zmianie. Fakt ten przypisać należy przeprowadzonemu na żądanie przemysłu zmniejszenia importu towarów dla celów pokojowych. Spłacenie zaciągniętych w Europejskiej Unii Ilatniczej kredytów dla opłacenia importu zostało przerzuczone przez "rząd" w Bonn na ludność Niemiec Zachodnich za pośrednictwem podwyżek cen i podatków.

Jakkolwiek długi zagraniczne nie odzwierciadlają się jeszcze w zachodnio-niemieckim budżecie państwowym, miliardowy deficyt staje się jednak coraz większy. Same tylko bezpośrednie koszty okupacyjne wynoszą w bieżącym roku budżetowym już 8,5 miliardów m.niem. czyli 177 m.niem. na głowę liczącej 48 milionów ludności; kwota ta ma być podwyższona do 10,7 miliardów m.niem w końcu roku bieżącego.

Do miliardowych sum, które pochłania okupacja oraz do pośrednich ciężarów okupacyjnych dochodzi, w myśl żądań wysokich komisarzy, dalszych 10% dochodu narodowego 9-10 miliardów m.niem. wydatków zbrojeniowych - na finansowanie zachodnio-niemieckiej armii najemnej oraz kosztów dozbrojenia tej armii. W ten sposób, przerzucenie całości kosztów okupacji i remilitaryzacji w sumie przeszło 20 miliardów m.niem. na ludność pracującą Niemiec Zachodnich za pośrednictwem masowych podatków, podwyżek cen i wzmożonego wyzysku oznacza dla każdego pracującego konieczność pięciomiesięcznej pracy w ciągu roku wyłącznie dla celów remilitaryzacji.

" Dokumente und Materialien

zur Frage der Remilitarisierung Westdeutschlands und des Abschlusses eines Friedensvertrages mit Deutschland"

Mai 1951 - str. 11-15

E R R A T A

W numerze 13/16 podano błędną paginację dolną:

W dziale "Polityka Gospodarcza" zamiast I/457 - I/489
winno być I/500 - I/537

W dziale "Reglamentacja" zamiast III B str. 101 - 105
winno być III B " 106 - 110
W dziale "C ł a " zamiast III C str. 51 - 55
winno być III C " 56 - 60

W numerze 15/18 również podano błędną paginację dolną:

W dziale "Polityka Gospodarcza" zamiast I/506 - 539
winno być I/538 - 571

W dziale "Reglamentacja" zamiast III B str. 106 - 111
winno być III B " 111 - 116
W dziale "C ł a " zamiast III C str. 56 - 58
winno być III C " 61 - 63
